

Percepcija važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima u primarnoj edukaciji prema mjestu stanovanja

Škuranec, Lorena

Master's thesis / Diplomski rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:147:491954>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-14**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA UČITELJSKE STUDIJE

Lorena Škuranec

**PERCEPCIJA VAŽNOSTI BAVLJENJA KINEZIOLOŠKIM
AKTIVNOSTIMA U PRIMARNOJ EDUKACIJI PREMA
MJESTU STANOVANJA**

Diplomski rad

Zagreb, rujan, 2021.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA UČITELJSKE STUDIJE

Lorena Škuranec

**PERCEPCIJA VAŽNOSTI BAVLJENJA KINEZIOLOŠKIM
AKTIVNOSTIMA U PRIMARNOJ EDUKACIJI PREMA
MJESTU STANOVANJA**

Diplomski rad

Mentor rada:

doc. dr. sc. Marija Lorger

Zagreb, rujan, 2021.

ZAHVALE

Velika hvala mentorici doc. dr. sc. Mariji Lorger. *Poštovana mentorice, zahvaljujem Vam na hvalevrijednim savjetima, podršci, razumijevanju, strpljenju, kompetentnosti i svojoj pomoći za vrijeme Vašeg mentorstva. Bolju mentoricu nisam mogla odabrati. Nedavno mi je kolega rekao koje su po njemu najvažnije vrijednosti u životu: Empathie, Toleranz i Willenskraft. Sa sigurnošću mogu reći da ste Vi sjedinjenje svih triju vrijednosti.*

Velika hvala i mojoj obitelji, prijateljima i kolegama bez kojih bi ovo putovanje bilo nezamislivo. *Dragi moji, hvala vam kaj ste bili moj oslonac, kaj ste bili s menu i v bonace i v oluje. Najte mi zameriti na nedostupnosti teri razlog su bile fakultetske brige. Jer na kraju kraja, babica je znala reći da se se dešava s razlogem (Bog pari ljude, Sveti Križman vole, a Kranjec konje, ... a nedostupnost zbog fakultetskih briga mogli bi reći diplomu.).*

Hvala vam svima što ste bili dio, pa mogu i sa sigurnošću (zasad) reći najboljeg perioda u životu, koji je započeo kao uvertira, a završio svoju priču, nakon dugogodišnjeg rada i truda, napisavši posljednju stranicu ovog rada, krune fakultetskog života. Hvala vam što ste vjerovali u mene!

SADRŽAJ

1. UVOD	1
1.1. <i>Kineziološka edukacija od najranije dobi</i>	2
1.2. <i>Tjelesna i zdravstvena kultura</i>	2
1.3. <i>Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti</i>	3
1.4. <i>Čimbenici koji utječu na percepciju bavljenja kineziološkim aktivnostima</i>	4
1.4.1. <i>Utjecaj učitelja i trenera</i>	5
1.4.2. <i>Utjecaj roditelja i skrbnika</i>	6
1.4.3. <i>Motivacija</i>	7
1.5. <i>Načini kako potaknuti učenike da se bave kineziološkim aktivnostima</i>	8
2. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA	9
3. CILJ I HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA	14
3.1. <i>Cilj istraživanja</i>	14
3.2. <i>Hipoteze istraživanja</i>	14
4. METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA	15
4.1. <i>Uzorak ispitanika</i>	15
4.2. <i>Mjerni instrument i varijable</i>	16
4.3. <i>Postupak mjerenja</i>	16
5. REZULTATI ISTRAŽIVANJA	17
5.1. <i>Rezultati deskriptivne statistike</i>	17
5.2. <i>Rezultati t-testa</i>	24
6. RASPRAVA	29
7. ZAKLJUČAK	32

Literatura	33
Prilozi i dodatci	41
Izjava o izvornosti diplomskog rada	43

Sažetak

Kao što se u današnje vrijeme informatička pismenost i engleski jezik smatraju nečim što je *selbstverständlich* (što se podrazumijeva samo od sebe), tako bi se trebala sagledati i tjelesna pismenost koja je u vremenu u kojem živimo, u vremenu užurbanosti i nadmoći tehnologije, od izuzetno velike važnosti. Nju je potrebno razvijati od najranije dobi. Cilj ovog istraživanja bio je utvrditi razlike u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima u primarnoj edukaciji prema mjestu stanovanja. Za potrebe istraživanja konstruiran je novi upitnik od 12 čestica čiji su sadržaji opisivali percepciju važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima. Istraživanje je provedeno na uzorku od 150 učenika trećih i četvrtih razreda u dvije osnovne škole od kojih se jedna nalazi u ruralnoj, a druga u urbanoj sredini. Rezultati su optimistični. Oni su pokazali da učenici trećih i četvrtih razreda imaju pozitivan stav, a on se posebice odnosi na dječake, o bavljenju tjelesnim vježbanjem te da pritom, u oblikovanju tog stava, veliku ulogu ima okolina koja ih podupire. Iznimno veliku podršku imaju učenici uključeni u izvannastavne i izvanškolske aktivnosti i oni su pokazali veću motivaciju za tjelesno vježbanje. Dominira intrinzična motivacija, a posebice kod učenika sa sela, učenika mlađe dobi, onih uključenih u neki oblik kineziološke aktivnosti u slobodno vrijeme te dječaka. Također, rezultati su pokazali da u obje sredine postoji interes za sudjelovanje u izvannastavnim aktivnostima, a nešto je veći kod učenika iz gradske sredine. Slična je situacija i sa sudjelovanjem u izvanškolskim kineziološkim aktivnostima. Usprkos pozitivnom stavu učenika o bavljenju kineziološkim aktivnostima, ukupno gledano, bilo da je riječ o izvannastavnim ili izvanškolskim kineziološkim aktivnostima, i dalje velik dio učenika ne participira u njima. To samo ukazuje na važnost sata TZK kao jedinog obveznog organizacijskog oblika rada u školskom sustavu i potencira povećanje njegove tjedne satnice.

Ključne riječi: *grad, izvannastavne i izvanškolske aktivnosti, motivacija, selo, tjelesno vježbanje*

Perceived importance of engaging in kinesiology activities in primary education according to the place of residence

Summary

Just as computer literacy and English are considered essential today, so also should be physical literacy, which is extremely important in the times we live in – times of haste and the supremacy of technology. It needs to be developed from an early age. The aim of this study was to determine the differences in the perception of the importance of engaging in kinesiology activities in primary education according to place of residence. For the purpose of the research, a new questionnaire composed of 12 sections was constructed, whose contents described the perception of the importance of engaging in kinesiological activities. The research was conducted on a sample of 150 third- and fourth-grade students in two primary schools, one located in a rural and the other an urban environment. The results are optimistic. They show that third- and fourth-grade students have a positive attitude, and this applies in particular to the boys with regard to engaging in physical exercise. A supportive environment plays a major role in the shaping of this attitude. Students involved in extracurricular and out-of-school activities are especially supported by their environment. These students are more motivated to exercise physically. Intrinsic motivation dominates, especially among rural students, younger students, those involved in some form of kinesiological activity in leisure time and the boys. In addition, the results show that in both environments exist interest for participation in extracurricular activities. Still, the interest is bigger by students from the city. The situation is similar with participation in out-of-school activities. Overall, despite the positive attitude of students towards engagement in kinesiology activities, most were not included in them, in particular those related to extracurricular or out-of-school activities. This points to the importance of physical education as the only mandatory organizational form of work in the school system and potentiates an increase in his weekly hourly rate.

Key words: *urban environment, extracurricular activities and out-of school activities, motivation, rural environment, physical exercise*

1. UVOD

Svakodnevno se susrećemo s tjelesnom aktivnošću. Ona je čovjekova fundamentalna potreba. Dobrobit tjelesne aktivnosti poznata je od davnina. Platon (400 pr. Kr.) prema Mišigoj-Duraković i sur. (2018, str. 3). ukazuje da njezin nedostatak „šteti dobroj kondiciji svakog ljudskog bića, a kretanje i sustavno vježbanje čuva je i održava.“. Primjenjivala se u medicinskoj praksi mnogih kultura kao što su Indija, Kina i stara Grčka (Heimer, 2009). U kineskoj tradiciji gimnastika nije podrazumijevala samo tjelovježbu već i način harmoniziranja čovjeka s nebom i oblikovanja vitalnog daha (Buljan, 2009) koji je važan za životnu energiju. U staroj Grčkoj tjelesna aktivnost smatrala se i sastavnim dijelom odgoja pojedinca (Budak i sur., 2020). Bavljenje tjelesnom aktivnošću ima brojne prednosti. Jurakić (2015) navodi pet najčešćih kategorija javnozdravstvene dobrobiti tjelesne aktivnosti: zdravstvene (npr. smanjuje rizik obolijevanja od malignih i srčanih bolesti), psihološke (npr. smanjuje depresiju i anksioznost), društvene (npr. poboljšava socijalizaciju i akademski uspjeh kod učenika), ekološke (npr. smanjuje emisiju štetnih plinova) i ekonomske (npr. smanjuje troškove zdravstvene skrbi) dobrobiti. Pozitivni učinci tjelesne aktivnosti čine život zdravijim, kako u psihološkom tako i u fizičkom smislu, i dužim (Koršić i sur., 2005). Naposljetku, tu je i dobro poznata latinska poslovice *zdrav duh u zdravom tijelu* koja potkrepljuje napisano. O tome koliko je zapravo tjelesna aktivnost bitna, a posebice za one mlađe dobi ističe i Svjetska zdravstvena organizacija (WHO). WHO (2007) prema Neljak i sur. (2012). preporučuje za djecu najmanje 60 minuta tjelesne aktivnosti dnevno. Ta aktivnost trebala bi se provoditi određenim intenzitetom opterećenja, od umjerenog do submaksimalnog. WHO definira tjelesnu aktivnost kao bilo koji tjelesni pokret koji rezultira potrošnjom energije te stvaranjem skeletnih mišića (WHO, prema Jurko i sur., 2015). Ona se razlikuje od tjelesnog vježbanja. Tjelesna aktivnost se odnosi na svako tjelesno kretanje čiji je rezultat potrošnja energije, a tjelesno vježbanje na sustavno provođenje tjelovježbe, odnosno vježbanje prema određenom planu i programu (Mišigoj-Duraković i sur., 2018). U Sportskom leksikonu (1984) prema Jurko i sur. (2015, str. 264). kineziološka aktivnost je „skup različitih svrsihodnih struktura gibanja uvjetovanih bimehaničkim, utilitarnim i konvencijom utvrđenih karakteristika pojedinih aktivnosti.“. Sukladno navedenoj definiciji i tumačenju preostalih dvaju pojmova može se zaključiti kako je tjelesna aktivnost hiperonim, a kineziološka aktivnost i tjelesno vježbanje njezin hiponim, odnosno kineziološka aktivnost i tjelesno vježbanje mogu se shvatiti kao sinonimi.

1.1. Kineziološka edukacija od najranije dobi

Kineziološka edukacija, koja se odnosi na sustavno tjelesno vježbanje kojem je cilj razvijanje motoričkih znanja i sposobnosti (Prskalo, 2004) obuhvaća sve razine obrazovanja (Prskalo i Babin, 2006). Od čitave naobrazbe koja je obuhvaća, posebno se veliki naglasak stavlja na njezin početak u odgojno-obrazovnom sustavu. Tjelesno vježbanje potrebno je poticati od najranije dobi (Matrljan i sur., 2015; Petračić i Nemet, 2008; Sporiš i sur., 2019) jer se u tom razdoblju, kako navodi Berčić (2010) prema Badrić i sur. (2011)., na najučinkovitiji način može djelovati na cjeloukupan razvoj, a pogotovo na motorički. Mrgan i sur. (2011) posebice ističu treću Piagetovu fazu razvoja u djetinjstvu, fazu konkretnih operacija koja traje od sedme do jedanaeste godine (Granić, 2019), odnosno razdoblje srednjeg djetinjstva (Vasta i sur., 2004; prema Caput Jogunica i Barić, 2015) koje obuhvaća primarnu edukaciju, kao razdoblje u kojem je tjelesno vježbanje jedan od značajnijih poticaja rasta i razvoja. Od 6. do 10. godine rast i razvoj je intenzivan. To je razdoblje kritično kako bi se razvila tjelesna pismenost (Caput Jogunica i Barić, 2015). Za djevojčice kritično razdoblje tjelesne pismenost obuhvaća 3 godine (od 7. do 9.), a za dječake 6 godina (od 7. do 12.). Tada se razvijaju motoričke sposobnosti kao što su koordinacija, brzina i tjelesna snaga.

1.2. Tjelesna i zdravstvena kultura

Važnu ulogu u poticanju tjelesne pismenosti imaju odgojno-obrazovne ustanove. Previšić (2000) prema Badrić i sur. (2011). smatra kako škola ima izuzetno veliki zadatak u usmjeravanju učenika o načinima provođenja slobodnog vremena kroz izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. Taj zadatak se posebice odnosi na nastavu Tjelesne i zdravstvene kulture. Ona je obvezna u cijelom odgojno-obrazovnom sustavu u Republici Hrvatskoj (Findak, 2003; prema Petrić, 2016). Postala je obvezna 1874. g. u osnovnim školama zahvaljujuću banu Ivanu Mažuraniću koji je donio prvi važan hrvatski zakon o školstvu (Čustonja, 2005). Džibrić i sur. (2011) navode da je Tjelesna i zdravstvena kultura jedini školski predmet sa zdravstvenom komponentom. Neki od ciljeva Tjelesne i zdravstvene kulture su da zadovolji biološku potrebu za kretanjem (Prahović i Protić, 2007), da utječe na poboljšanje antropometrijskih karakteristika kao što su, primjerice, motoričke i kognitivne sposobnosti (Bagarić i Zvonarek, 2005), da se usvoji navika redovitog tjelesnog vježbanja (Švaić i sur., 2019) te da osposobi učenike za život (Juretić, 2012).

Većina stručnjaka iz područja kineziologije smatra da dva sata tjedno Tjelesne i zdravstvene kulture u osnovnim i srednjim školama nije dovoljno (Granić i Krstić, 2006; Prahović i Protić, 2007). Findak (2003) prema Ružić (2012). smatra da taj broj sati ne zadovoljava edukativni minimum i biološku potrebu za kretanjem. Prskalo i Babin (2006) navode kako je na Drugoj sjednici u Topuskom donesen zaključak da bi u primarnoj edukaciji minimalna satnica Tjelesne i zdravstvene kulture trebala iznositi 1 sat dnevno, a od 5. nadalje 3 sata tjedno. Do te realizacije nije došlo. U primarnoj edukaciji od 1. do 3. razreda fond sati Tjelesne i zdravstvene kulture unutar jedne nastavne godine iznosi 105. Taj broj se u preostalim razredima osnovne škole smanjuje na 70 sati godišnje (Ministarstvo znanosti i obrazovanja [MZO], 2019). Pekas i sur. (2005) ističu kako bi se povećanjem sati Tjelesne i zdravstvene kulture osigurao pravilan razvoj motoričkih i funkcionalnih sposobnosti djece. Idealan način za kompenzaciju nedovoljnog fonda sati Tjelesne i zdravstvene kulture je uključivanje učenika u izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. One predstavljaju dodatno tjelesno vježbanje uz redovitu nastavu Tjelesne i zdravstvene kulture (Badrić i Gašparić Baniček, 2016).

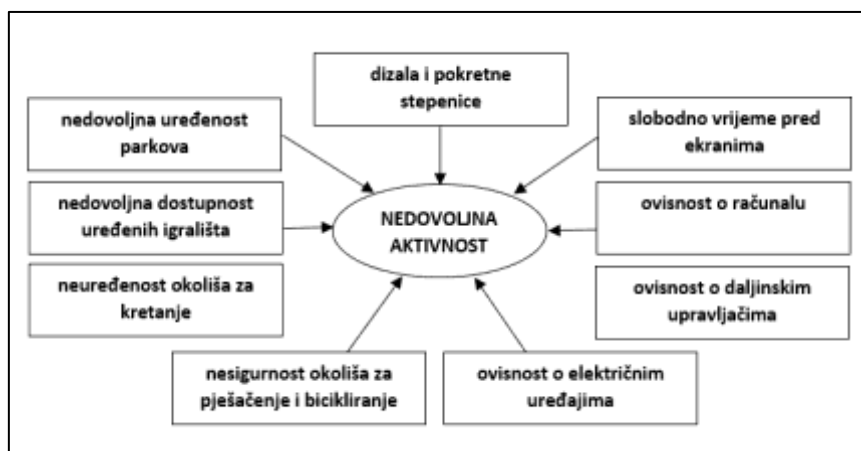
1.3. Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti

Cindrić (1992) prema Caput Jogunica i Barić (2015, str. 10). navodi da su izvannastavne aktivnosti posebni „programi koji se organiziraju i provode u školi, a izvanškolske aktivnosti čine različiti organizacijski i programski oblici okupljanja učenika u društvima, klubovima i drugim institucijama izvan škole.“ Izvannastavne kineziološke aktivnosti mogu se s obzirom na mjesto izvođenja podijeliti u 3 kategorije: locirane, dislocirane i međupredmetne izvannastavne kineziološke aktivnosti (Neljak, 2010; prema Caput Jogunica i Barić, 2015). Locirane izvannastavne kineziološke aktivnosti provode se u školi (npr. sportsko natjecanje i školska sportska priredba), dislocirane se provode izvan škole (npr. planinarenje i koturaljkanje), a međupredmetne, kao što im i sam naziv govori, odnose se na povezivanje više predmeta, a samim time i na suradnju većeg broja učitelja (npr. zimovanje i ljetovanje). Caput Jogunica i Barić (2015) navode kako su najčešće izvanškolske kineziološke aktivnosti za učenike primarne edukacije sportski trening i sportska rekreacija. Obje aktivnosti su organizirane pod stručnim vodstvom. Razlika je u tome što je stručni trening namijenjen određenoj populaciji, a sportska rekreacija svima, odnosno stručni trening je usmjeren na „maksimalni razvoj osobina i sposobnosti kako bi se postigli vrhunski rezultati na natjecanjima.“ (Caput Jogunica i Barić, 2015, str. 92).

Larner i sur. (1999) prema Badrić i sur. (2011). naglašavaju kako slobodno vrijeme koje djeca provedu nakon škole ima značajan utjecaj na njihov razvoj. O tome da je slobodno vrijeme jedna od bitnih determinanti razvoja ističe i Bašić (1993) prema Jenko Miholić i sur. (2015). Ono jača tijelo i duh te poboljšava društveni život. Prema Caput Jogunica i Barić (2015) uključivanjem učenika u navedene kineziološke aktivnosti smanjuju se rizična ponašanja i sjedilački način života mladih. Može se zaključiti kako je način provođenja slobodnog vremena indikator kvalitete života.

1.4. Čimbenici koji utječu na percepciju bavljenja kineziološkim aktivnostima

Postoje brojni čimbenici koji utječu na djetetovu percepciju bavljenja kineziološkim aktivnostima, odnosile se one na nastavu Tjelesne i zdravstvene kulture ili na izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. Sallis i sur. (2000) prema Mišigoj-Duraković i sur. (2018). navode koji su to čimbenici: dob, spol, kulturno i biološko nasljeđe, zdravstveni i socio-ekonomski status, obrazovanje i okolišni čimbenici. Rakovac i Heimer (2009) prema Anić i sur. (2018). svrstavaju čimbenike u dvije kategorije koje je potrebno savladati za redovito bavljenje tjelesnom aktivnošću: osobne (npr. nedostatak financijskih sredstava) i okolinske (npr. nedostatak socijalne podrške) prepreke. Na slici 1 prikazano je 9 okolišnih čimbenika koji potiču neaktivnost (Mišigoj-Duraković i sur., 2018). Ti čimbenici rezultat su razvoja tehnologije (npr. dizala i pokretne stepenice) i nebrige o okolišu (npr. nesigurnost okoliša za pješaćenje i bicikliranje).

Slika 1

Okolišni čimbenici koji potiču neaktivnost i razvoj debljine u djece i mladih te čine tzv. adipogeni okoliš (prema Mišigoj-Duraković i sur., 2018, str. 100)

1.4.1. Utjecaj učitelja i trenera

Učitelj i trener imaju veliku odgovornost. O njima ovisi kvaliteta rada. Oni utječu na antropološki status onih s kojima rade, odnosno na velik broj ljudskih osobina i sposobnosti (Prskalo i Findak, 2005; Hardman, 2002; Jensen, 2003; prema Findak i Neljak, 2006). Pod osobine antropološkog statusa podrazumijevaju se zdravstvene, konativne, morfološke i socijalne osobine, a pod sposobnosti podrazumijevaju se kognitivne, motoričke i funkcionalne sposobnosti (Bavčević, 2021). Znanja o djetetovom razvoju, odnosila se ona na psihosocijalni, motorički ili neki drugi razvoj, važna su kako bi se rad mogao kvalitetno strukturirati, kako bi se mogli osmisliti primjereni zadatci te pratiti i evaluirati napredak. Za djelatnike odgojno-obrazovnog sustava važna je kompetentnost. Postoje tri skupine kompetencija suvremenog učitelja: obrazovne (znanje o predmetu), profesionalne (znanja iz područja metodike i didaktike) i osobne kompetencije (Pavičić, 2017). Neljak (2010) prema Caput-Jogunica i Barić (2015). navodi da je za učitelje Tjelesne i zdravstvene kulture važna stručnost, etičnost, komunikativnost, motiviranost, odgovornost, urednost, točnost, kvaliteta animacije i demonstracija zadataka. Pritom, Maršić i Paradžik (2006) prema Caput-Jogunica i Barić (2015). ističu značajnije utjecaje na stvaranje navika tjelesnog vježbanja. Neki od njih su: naklonost koju učenik doživljava u radu s učiteljem, povjerenje u učitelja, njegovo zalaganje, raspoloženje i osobnost. Veoma je važna učiteljeva i trenerova stručnost (Čoh i sur., 2018; Knjaz i sur., 2010). Ona utječe na učenikovu motivaciju (Kalish, 2000; prema Pavičić, 2017). Smatra se da dobar učitelj i trener posjeduju znanje koje im omogućuje da motiviraju osobe s kojima rade (Caput Jogunica i Barić, 2015). Oni trebaju biti maksimalno educirani (Knjaz i sur., 2010). Trebaju posjedovati ne samo znanja o načinu rada već i o razvoju djeteta koji je obilježen stalnim promjenama te sukladno tim promjenama prilagoditi način rada. Odnosno, učitelji i treneri koji rade s učenicima primarne edukacije trebaju uz praćenje morfoloških obilježja i bilježenja uočenih promjena (Caput Jogunica i Barić, 2015) poznavati i osnovna antropološka razvojna obilježja učenika. Slika 2 prikazuje osnovna antropološka razvojna obilježja učenika mlađe školske dobi u razdoblju od 7 do 10 godina s obzirom na četiri obilježja razvoja: morfološko, motoričko, funkcionalno i psihološko obilježje razvoja (Mišigoj-Duraković, 2008; Pistotnik, 2003; Neljak, 2010; prema Caput Jogunica i Barić, 2015).

OBILJEŽJA MORFOLOŠKOG RAZVOJA	<ul style="list-style-type: none"> - do 9. godine nema bitnih razlika u tjelesnom razvoju u odnosu prema spolu - intenzivan rast mišićne mase (8. – 10. godine) - nedostatna čvrstoća mišića i ligamenata - veća podložnost ozljedama - najpovoljnije vrijeme za svladavanje temeljnih motoričkih znanja
OBILJEŽJA MOTORIČKOG RAZVOJA	<ul style="list-style-type: none"> - razvoj opće koordinacije, gibljivosti, statičke i dinamičke ravnoteže - dob pogodna za lakše i brže rješavanje motoričkih zadataka
OBILJEŽJA FUNKCIONALNOG RAZVOJA	<ul style="list-style-type: none"> - uspješan razvoj aerobne izdržljivosti intervalnim radom - pri maksimalnim naporima frekvencija srca je u prosjeku nešto viša od 180 otkucaja u minuti - veća frekvencija disanja jer je disanje površno i nedovoljno duboko
OBILJEŽJA PSIHOLOŠKOG RAZVOJA	<ul style="list-style-type: none"> - pozitivne emocije i interes za igru i tjelesno vježbanje - razdoblje motiviranosti za učenje i usvajanje novih vještina - pojačane reakcije na osjećaje nepravde

Slika 2

Osnovna antropološka razvojna obilježja učenika (prema Caput – Jogunica i Barić, 2015, str. 21)

1.4.2. Utjecaj roditelja i skrbnika

Roditelji imaju veliki utjecaj na djecu pa tako i na njihovo uključivanje u kineziološke sadržaje (Perasović, 2010; prema Čižmek i sur., 2013). Odlučujuću ulogu u tome ima roditeljska potpora (Howard i Madrigal, 1990; prema Greblo i Lorger, 2006). Woolgar i Power (1993) prema Greblo i Lorger (2006). navode tri oblika roditeljske potpore vezane uz bavljenje tjelesnim vježbanjem: emocionalna podrška, pružanje informacija i konkretna pomoć. Emocionalna podrška podrazumijeva pomoć u svladavanju stresa, pružanje informacija podrazumijeva davanje savjeta, a konkretna pomoć financijsku potporu. O roditeljskoj potpori ovisi kvaliteta (Brustard, 1993; prema Lorger i Bosnar, 2006), ali i djetetovo uživanje u nekom obliku tjelesne aktivnosti (Anderson i sur., 2003 prema Greblo i Lorger, 2006).

U današnje je vrijeme suradnja s roditeljima u školstvu ključna (Pavičić, 2017). Od iznimno je velike važnosti da se roditeljima odgojno-obrazovni sustav približi te da se u njega aktivno uključe (Vrbanac i Palijan, 2009). Roditelje je potrebno informirati i uputiti u sadržaj kinezioloških aktivnosti kojima se njihova djeca bave kako bi uvidjeli važnost tih aktivnosti, a samim time i važnost njihove potpore koja ima veliku, a ponekad i odlučujuću ulogu kod djetetove percepcije bavljenja kineziološkim aktivnostima.

1.4.3. Motivacija

Svi ti gore navedeni čimbenici, i učitelji i treneri (Kalish, 2000; prema Pavičić, 2017) i roditelji i skrbnici (Perasović, 2010; prema Čižmek i sur., 2013), utječu na djetetovu motivaciju koja djeluje na tijek kineziološke edukacije. Lorger (2002) prema Lorger i Massari (2011). navodi da je nastava živ i fleksibilan proces. Njezina učinkovitost ovisi o motiviranosti učenika. Motivi za bavljenje tjelesnim vježbanjem su različiti. Caput Jogunica i Barić (2015) navode da su mnogi motivi spomenuti u literaturi vezanoj uz psihologiju sporta. Neki od njih su: zdravlje, igra, natjecanje, kompetentnost (učenje novih vještina ili njihovo usavršavanje) i afilijacija (stvaranje prijateljstva). Ti se motivi mogu kategorizirati s obzirom na vrstu motivacije. Postoje dvije vrste motivacije: intrinzična i ekstrinzična (Petz, 1992; prema Cetinić i sur., 2008). Intrinzična ili unutarnja motivacija odnosi se na unutarnje razloge bavljenja nekom aktivnošću. Odnosno, zadovoljstvo bavljenja kineziološkom aktivnošću proizlazi iz same aktivnosti (npr. zbog zdravlja, zabave, druženja s prijateljima i uživanja). Ekstrinzična motivacija je suprotna unutarnjoj. Ekstrinzična ili vanjska motivacija odnosi se na vanjske razloge bavljenja nekom aktivnošću (npr. zbog natjecanja, dokazivanja, nagrade i pohvale). Istodobno mogu biti prisutne obje motivacije, a njihov omjer ovisit će o samom učeniku (Cetinić i sur., 2008). Od izuzetno velike važnosti je da dijete ima ključnu ulogu u odabiru aktivnosti, odnosile se one na izvannastavne ili izvanškolske aktivnosti. Djetetovim samostalnim odabirom neke aktivnosti, aktivnosti koja je potaknuta unutarnjim poticajem, a ne posredstvom vanjskog utjecaja, potiče se intrinzična motivacija čime se sprečava odustajanje od tjelesnog vježbanja (Caput Jogunica i Barić, 2015). Caput Jogunica i Barić (2015) ističu da razina motivacije, hoće li ona biti visoka ili niska, ovisi o mnogim čimbenicima koji mogu biti vanjski i unutarnji. Pod vanjske čimbenike podrazumijeva se, primjerice, okolina u koju se ubraja motivacijska klima i suigrač, a pod unutarnje čimbenike primjerice emocije, potrebe i očekivanja. Motivacija je bitna.

Njezina razina ovisit će o tome koliko će učenici biti predani aktivnosti kojom se bave, odnosno koliki će napor u njih ulagati.

1.5. Načini kako potaknuti učenike da se bave kineziološkim aktivnostima

Kako bi se učenici primarne edukacije bavili tjelesnom aktivnošću, a samim time uključili u različite oblike kinezioloških aktivnosti koje im nudi zajednica u kojoj borave, potrebno je pobuditi interes u njima. Okolina to može učiniti na nekoliko načina. Uz zainteresiranost i povjerenje važna je i informiranost kojom bi okolina učenicima pružila primjeren sadržaj koji bi ih uveo u važnost bavljenja kineziološkim aktivnostima. S obzirom na to da nisu svi učenici isti, zasigurno bi bilo od velikog značaja ako bi sadržaj, koji bi im se nudio, bio u onom obliku koji je sukladan određenom stilu učenikova učenja. Primjerice, učenicima koji su tekstualni tipovi sigurno bi se više svidio sadržaj u tekstualnom obliku. Odličan primjer toga bio bi serijal knjiga *Mali sportaši*. Taj serijal sastoji se od ukupno 5 priručnika koji služe tome da se učenicima na primjeren način opišu sportovi, ali i da ih se zainteresira za njih (Spasović, 2008). Za vizualne i auditivne tipove učenika odličan način kako bi se u njih *usadila* važnost bavljenja kineziološkim aktivnostima bilo bi prikazivanje, odnosno gledanje filmova (npr. *Klinci iz pješčanika*), crtića (npr. *Sport Billy*) ili videa na *Youtubeu* (npr. *Sport za djecu*) koji se bave tom temom. Od velike je važnosti da okolina, u kojoj se posebice ističu roditelji i skrbnici, potakne djecu da se uključe u sportska događanja u svojoj sredini te im na taj način da do znanja koliko je važno baviti se nekom aktivnošću, kako u psihičkom tako i u fizičkom smislu. Osim brojnih sportskih događanja u urbanim sredinama, ona postoje i u manjim, ruralnim sredinama. Primjer toga je biciklizam namijenjen svim uzrastima koji se organizira jedanput godišnje, obično vikend prije početka nove školske godine, u Selnici, selu smještenom nedaleko od Marije Bistrice. Također, djeca mogu i u ulozi pasivnih promatrača shvatiti važnost kinezioloških aktivnosti. Primjerice, dovođenjem djece na utakmice ili druga sportska događanja može se pobuditi njihova volja za određenim sportom.

2. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA

Zainteresiranost za tjelesnu aktivnost s godinama pada te se taj raskorak posebice vidi na prijelazu iz osnovne u srednju školu (Protić i Prahović, 2007). To potvrđuju i rezultati istraživanja kojeg su Štingl i Benassi proveli (2021) među učenicima ($N = 257$) srednje škole Mate Blažine u Labinu. Rezultati su ukazali na to da je uz rekreaciju u slobodnom vremenu nastava Tjelesne i zdravstvene kulture jedini oblik tjelovježbe. No, bez obzira na smanjenje zainteresiranosti za bavljenje tjelesnom aktivnošću s povećanjem dobi i dalje velik dio učenika preferira nastavu Tjelesne i zdravstvene kulture. Dapače, dio učenika starije dobi taj predmet potiče na bavljenje tjelesnom aktivnošću (Štingl i Benassi, 2021). Velik dio njih shvaća važnost Tjelesne i zdravstvene kulture te iskazuje interes za povećanje satnice (Škrinjarić i sur., 2008). Tog stajališta su i učitelji primarne edukacije (Brlečić i sur., 2019). Brlečić i sur. (2019) proveli su istraživanje s ciljem da se ispita stajalište učitelja primarne edukacije o provedbi nastave Tjelesne i zdravstvene kulture. Njih čak 81,8 % slaže se da je svakog dana potreban jedan sat tog predmeta. Dosadašnje spoznaje pokazuju da su učenici skloniji nastavi Tjelesne i zdravstvene kulture za razliku od ostalih predmeta (Knjaz i sur., 2008). To su potvrdili Knjaz i sur. (2008). Oni su proveli istraživanje na velikom uzorku ispitanika ($N = 2\ 241$) koji je obuhvaćao učenike osnovnih i srednjih škola u 10 gradova. Jedan od ciljeva istraživanja bio je procjena stava učenika osnovnih i srednjih škola prema nastavi Tjelesne i zdravstvene kulture. Rezultati su ukazali na pozitivan odnos učenika obiju razina školovanja prema tom predmetu.

Omjer uključenosti u pojedine kineziološke aktivnosti je različit. Jurakić i sur. (2008) prema Caput Jogunica i Barić (2015). ističu da je više učenika koji su uključeni u izvanškolske kineziološke aktivnosti, a manje onih uključenih u izvannastavne. Također, istraživanja su pokazala da su u primarnoj edukaciji kineziološkim aktivnostima više skloniji učenici, a manje učenice (Hlušička, 2016; Roca, 2019; Šiljković i sur. 2007; Badrić i sur., 2008; prema Caput Jogunica i Badrić, 2015). Dječaci u prve četiri godine osnovne škole dominiraju u sportskim aktivnostima (Šiljković i sur., 2007). Prema istraživanju kojeg su proveli Šiljković i sur. (2007) 45 % dječaka i 23 % djevojčica za izvannastavne i izvanškolske aktivnosti odabire sport. U tom istraživanju sudjelovao je velik broj učenika primarnog obrazovanja ($N = 1\ 411$).

Ta tendencija uočena je i u višim razredima osnovne škole. Petračić i Badrić (2005) proveli su istraživanje u višim razredima dviju osnovnih škola na području grada Petrinje koje se odnosilo na uključenost u izvanškolske aktivnosti. Rezultati su pokazali da su u sva četiri razreda učenici zainteresiraniji za izvanškolske sportske aktivnosti. Mnogi autori došli su do istog zaključka (Molt i sur., 2001, prema Alić i Vidaković Samaržija, 2019) kojim potvrđuju da učenici više uživaju u tjelesnoj aktivnosti od učenica. Osim što učenici više uživaju u tjelesnoj aktivnosti, oni imaju ujedno i pozitivniji stav prema nastavnicima Tjelesne i zdravstvene kulture. Taj podatak potvrđuje istraživanje kojeg su proveli Knjaz i sur. (2008). Rezultati su pokazali da je za 57 % učenika i 42 % učenica nastavnik Tjelesne i zdravstvene kulture popularan. Tendencija učenika u bavljenju kineziološkim aktivnostima prisutna je i u urbanim i ruralnim sredinama (Hlušička, 2016). Učenici iz obje sredine svjesni su važnosti bavljenja tim aktivnostima. Rezultati istraživanja kojeg je provela Juranić (2012) su pokazali da 90 % učenika sa sela i 80 % učenika iz grada smatra da je sport važan. No, bez obzira na pozitivan stav o bavljenju kineziološkim aktivnostima, većina učenika nije uključena u njih (Juranić, 2012). Ružić (2012) ukazuje na problem infrastrukture. Prema njemu, veći broj učenika sudjelovao bi u izvannastavnim i izvanškolskim oblicima rada kada ne bi nedostajalo vježbovnog prostora. To se ponajprije odnosi na izvanškolske aktivnosti koje su privilegija gradske djece. Djeca ruralnih sredina više vremena provode u aktivnostima vezanima uz školu (Badrić i sur. 2011, prema Pavičić, 2016). Rezultati istraživanja kojeg su proveli Badrić, Prskalo i Šilić (2011) prema Jenko Miholić i sur. (2015). su pokazali da djeca iz grada više vremena provode baveći se kineziološkim aktivnostima za razliku od djece iz manjih sredina. Tražiti razlog zašto je tome tako nije jednostavno. Razlog zasigurno nije jedan već više njih. Jedan od razloga može biti velika udaljenost sportsko-rekreacijskih centara za djecu iz ruralnih krajeva (Pavičić, 2016), odnosno veći izbor kinezioloških sadržaja u urbanim sredinama. Dostupnost kao jednu od važnih karakteristika za bavljenje tjelesnom aktivnošću ističu i Anić i sur. (2018). Također, još jedan mogući razlog zašto je tome tako je i financijski status obitelji. Dobro je poznato da je teže pronaći posao u ruralnoj sredini te da su plaće u urbanoj sredini veće. Sukladno svemu navedenom, može se zaključiti da su djeca iz urbanih sredina možda u boljoj obiteljskoj financijskoj situaciji s obzirom na to da je za bavljenje nekim kineziološkim aktivnostima potrebna financijska pomoć roditelja. Tome u prilog idu rezultati istraživanja koje je provela Hlušička (2016). Oni su pokazali da roditelji djece iz urbanih sredina izdvajaju veća financijska sredstva za kineziološke aktivnosti (njih čak 76,9 %). Financijska pomoć roditelja djece iz ruralnih sredina je znatno manja (47,4 %).

Sveukupno gledano, bez obzira na razlike u broju uključenih učenika u kineziološke aktivnosti s obzirom na dob, spol i mjesto stanovanja, velik dio učenika nije uključen u kineziološke aktivnosti. Tu tvrdnju potvrđuje istraživanje koje je provela Juranić (2012). Ona je ispitala stavove učenika ($N = 139$) primarnog obrazovanja iz dviju sredina o kineziološkim aktivnostima. Rezultati su pokazali da se samo 16 % učenika sa sela i 18 % učenika iz grada bavi sportom. Razlog tome može biti i manjak vremena za kineziološke aktivnosti. Jedan od rezultata istraživanja kojeg su proveli Badrić i sur. (2011) ukazao je na to da učenici imaju samo 23 % vremena za aktivnosti koje biraju prema vlastitim interesima i sklonostima. Taj podatak je poražavajući. Može se zaključiti da su učenici nedovoljno tjelesno aktivni (Roca, 2019). Tijekom života čovjek bi najviše slobodnog vremena trebao imati u mlađoj dobi, odnosno u djetinjstvu. Nedostatak vremena jedan je od najistaknutijih razloga, koji predstavlja barijeru za bavljenje tjelesnom aktivnošću mladih u istraživanju kojeg su proveli Bogdan i Babačić (2015). To je samo jedan segment problema sadašnjice koji upozorava na ubrzan život koji se ne tiče samo odraslih već utječe i na mlade.

Ružić (2010) ističe ulogu nastavnika Tjelesne i zdravstvene kulture. Pod pojmom nastavnik podrazumijevaju se sve stručne osobe koje rade u odgojno-obrazovnim ustanovama. Prema Ružić (2010) kvaliteta rada nastavnika može nadvladati skromne materijalne uvjete. Primjer toga su zavidni rezultati svakodnevne prakse. Tog stajališta su i učitelji. Prskalo i sur. (2007) proveli su istraživanje u kojem su anketnim upitnikom ispitali stavove učitelja ($N = 71$) prvog i drugog razreda o radnim uvjetima u centralnim i područnim školama na području Sisačko-moslavačke županije. Rezultat istraživanja pokazao je da su svi učitelji imali stav da kod provedbe organizacijskih oblika najveću ulogu ima osposobljenost učitelja. O tome koliko su nastavnici Tjelesne i zdravstvene kulture važni potvrđuju i glavni sudionici odgojno-obrazovnog procesa, odnosno učenici, u istraživanju kojeg su proveli Maršić i Paradžik (2006). Oni su proveli anketni upitnik među učenicima ($N = 75$) prvih razreda srednje škole Fra Martin Nedić u Orašju. Jedan od ciljeva bio je da se utvrdi učenikov doprinos percipiranih osobina nastavnika Tjelesne i zdravstvene kulture. Rezultati istraživanja ukazali su na to da stavovi učenika prema nastavniku Tjelesne i zdravstvene kulture određuju naviku tjelesnog vježbanja, odnosno da nastavnik može imati pozitivan ili negativan utjecaj na stjecanje učenikovih navika. Za većinu učenika nastavnici imaju pozitivan utjecaj. O tome koliko je nastavnik Tjelesne i zdravstvene kulture kod učenika srednjoškolaca i studenata važan može se zaključiti na temelju rezultata istraživanja kojeg su proveli Šunda i sur. (2021).

Istraživanje je provedeno za vrijeme nastave na daljinu (tzv. *online* nastava) koja je uvedena zbog pandemije COVID-19. U istraživanju su sudjelovali studenti ($N = 166$) u Zagrebu i srednjoškolci ($N = 143$) iz Slavonije koji su ispunjavali anketni upitnik nakon sedmog tjedna nastave na daljinu. Rezultati istraživanja pokazali su da većina studenata (89 %) preferira samostalnost u odabiru vježbi. Za razliku od njih, većina srednjoškolaca (63 %) želi da im vježbe određuje profesorica. S obzirom na rezultate istraživanja, može se zaključiti da bi postotak učenika primarne edukacije koji bi se zalagao da im vježbe određuje učitelj bio veći za razliku od učenika višeg uzrasta, odnosno za njih bi rad učitelja i trenera (ukoliko treniraju u sportskom klubu) predstavljao veću važnost. Također, s obzirom na to da su u seoskim sredinama odnosi među ljudima važniji i da u školama vlada pozitivnija klima (Bauch, 2001, prema Miljević-Riđički i sur., 2011) te da su škola i zajednica bolje povezane (Hornby i Witte, 2010a, prema Miljević-Riđički i sur., 2011), a samim time da je i odnos među učenicima i učiteljima znatno bolji, može se pretpostaviti da će način rada učitelja za učenike u ruralnim sredinama zbog bolje povezanosti biti važniji za razliku od učenika iz urbanih sredina. U prilog tome ide sljedeći podatak. Učitelji Tjelesne i zdravstvene kulture ruralnih područja pokazuju veći interes u provođenju kinezioloških aktivnosti (Hlušička, 2016). Oni su motiviraniji, a samim time su i učenici. Time se stvara bolja povezanost i suradnja.

Dosadašnja istraživanja pokazala su da roditelji podupiru djecu u kineziološkim aktivnostima kojima se bave (Čižmek i sur., 2013; Greblo i Lorgier, 2006; Milić Pešec i sur., 2016; Zukolo, 2021). Milić Pešec i sur. (2016) proveli su istraživanje za vrijeme sportskog susreta dviju osnovnih škola u Zagrebu u kojem su roditelji ($N = 49$) učenika od prvog do petog razreda ispunjavali anketni upitnik. Rezultati istraživanja pokazali su da su roditelji zainteresirani za sportska događanja svoje djece. Od 56 učenika koji su se odazvali sportskom susretu, podršku im je pružilo 49 roditelja. Zukolo (2021) je također proveo istraživanje kojim je želio utvrditi intenzitet podrške roditelja svojoj djeci u bavljenju sportom. Istraživanje je proveo na većem broju ispitanika, odnosno u 10 osnovnih škola grada Zagreba koje sudjeluju u programu *Vikendom u sportske dvorane*. Rezultati anketnog upitnika kojeg su ispunjavali roditelji ($N = 400$) pokazali su da roditelji podupiru djecu u izabranim sportskim aktivnostima te da su svjesni o pozitivnim učincima sporta kako na zdravlje tako i na socijalizaciju djeteta.

Visoku razinu intenziteta roditeljske potpore učenika osnovne škole pokazalo je i istraživanje koje su proveli Čižmek i sur. (2013), a koje je također provedeno anketnim upitnikom koji su ispunjavali roditelji ($N = 84$) učenika sportaša u starosti od 8 do 15 godina. Rezultati istraživanja pokazali su kako djeca momčadskih sportova imaju veću potporu roditelja nasuprot djeci koja treniraju u individualnim sportovima. Ti rezultati su oprečni rezultatima istraživanja kojeg su proveli Greblo i Lorger (2006) prema Čižmek i sur. (2013). na populaciji učenika viših razreda osnovne škole. S obzirom na zadnja 2 navedena istraživanja koja se odnose na količinu roditeljske potpore s obzirom na vrstu sporta kojim se njihova djeca bave, može se pretpostaviti da, unatoč tome što su za djecu ruralnih sredina karakterističniji momčadski sportovi (Petrić, 2009), prvenstveno zbog prostranijeg prostora koji ih okružuje (Neljak u sur., 2011), ali i povoljnijih atmosferskih prilika koje im omogućuju da budu dulje na čistom zraku (Petrić i Novak, 2008), da i kod te djece, ali i djece iz urbane sredine, potpora roditelja i skrbnika za bavljenje kineziološkim aktivnostima može biti na visokoj razini intenziteta. Dapače, postoji vjerojatnost da će potpora roditelja biti veća za djecu koja dolaze iz ruralnih sredina. Razlog je u tome što je u manjim, bolje povezanim seoskim sredinama uključenost roditelja u život djece veća (Bauch, 2001, prema Miljević-Ridički i sur., 2011), a samim time je povećana i njihova svijest o važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima koja rezultira većoj potpori. O tome koliko je uloga roditelja bitna potvrđuju i primjeri iz prakse koji su pokazali kako je rad kineziologa nezamisliv bez potpore roditelja (Cigrovski i sur., 2010). Roditeljska potpora može biti toliko moćna da djeluje na napredak sporta u sredinama sa skromnim materijalnim uvjetima, kao što su, primjerice, područne škole u ruralnim sredinama, i time takvu naizgled nepremostivu prepreku skromnih materijalnih uvjeta za napredovanje sporta čini premostivom (Lozančić, 2004; prema Lorger i Bosnar, 2006).

Cimerman i Cetinić (2008) proveli su istraživanje o motiviranosti učenika za kineziološke aktivnosti. Cilj istraživanja bio je istražiti kako djeca i mladi provode svoje slobodno vrijeme te koje ih aktivnosti najviše privlače tijekom ljetnih školskih praznika. Uzorak ispitanika činili su učenici ($N = 80$) iz Međimurske županije u dobi od 10 do 14 godina koji su uključeni u Ljetni plivački kamp. Dio upitnika odnosio se na pitanja povezana s interesima i razlozima sudjelovanja u organizaciji sportskog plivačkog kampa. Rezultati istraživanja pokazali su da su oba spola potaknuta obama motivima, i intrinzičnim (npr. učenje plivačkih tehnika) i ekstrinzičnim (npr. udovoljavanje roditeljima i prijateljima), ali da dominiraju intrinzični za uključivanje u organizirane sportsko-rekreativne programe.

Oni su također pokazali da je za učenice ekstrinzična motivacija manje važna. Za dječake je dokazivanje vlastite kompetitivnosti, usmjerenost prema pobjedi, uloga i utjecaj u društvu u sportskima aktivnostima važniji nego kod djevojčica. Horga i Štimac (1999) prema Lorger (2007). istog su mišljenja. Oni navode kako su dječaci skloniji pobjedničkim vrijednostima, a djevojčice usavršavanju vještina. Osim toga što djevojčice preferiraju kineziološke aktivnosti koje nisu kompetitivne, one su sklonije individualnim aktivnostima (npr. aerobici) za razliku od dječaka koji naginju ekipnim sportovima kao što je, primjerice, nogomet (Bobić i sur., 2008).

3. CILJ I HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA

3.1 Cilj istraživanja

Cilj ovog istraživanja bio je utvrditi razlike u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima u primarnoj edukaciji prema mjestu stanovanja. Uz glavni cilj istraživanja koji se odnosi na utvrđivanje razlike u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema mjestu stanovanja, postavljeni su i sekundarni ciljevi čija je namjera bila ispitati razlike u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima s obzirom na dob, spol i vrstu kineziološke aktivnosti kojima se učenici bave, odnosno mjesto treniranja.

3.2 Hipoteze istraživanja

S obzirom na glavne i sekundarne ciljeve ovog istraživanja postavljenje su sljedeće hipoteze:

H1 – Neće biti statistički značajnih razlika između učenika i učenica u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema mjestu stanovanja.

H2 – Neće biti statistički značajnih razlika između učenika i učenica u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema dobi.

H3 – Neće biti statistički značajnih razlika između učenika i učenica u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema spolu.

H4 – Neće biti statistički značajnih razlika između učenika i učenica u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema odabiru mjesta treniranja.

4. METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA

4.1. Uzorak ispitanika

U istraživanju je ukupno sudjelovalo 150 ispitanika. Sudjelovali su učenici trećih ($N = 87$) i četvrtih ($N = 63$) razreda dviju osnovnih škola (OŠ): OŠ Marija Bistrica iz Marije Bistrice i OŠ Pavleka Miškine iz Zagreba. Dio uzorka činili su učenici ruralne sredine ($N = 76$, $m = 39$, $ž = 37$) iz OŠ Marija Bistrica. Uz matičnu školu u Mariji Bistrici sudjelovale su i 3 područne škole (PŠ): PŠ Selnica, PŠ Globočec i PŠ Laz. Drugi dio uzorka činili su učenici urbane sredine ($N = 74$, $m = 38$, $ž = 36$) iz OŠ Pavleka Miškine u Zagrebu. Tablica 1 prikazuje ukupan broj ispitanika raspoređen s obzirom na školu koju pohađaju, razred i spol.

Tablica 1

Uzorak ispitanika

Osnovna škola	Razred	Matična škola i područna škola	<i>N</i>	<i>m</i>	<i>ž</i>
Osnovna škola Marija Bistrica	3. razred	Matična škola Marija Bistrica	31	17	14
		Područna škola Selnica, Područna škola Laz i Područna škola Globočec	11	7	4
	4. razred	Matična škola Marija Bistrica	23	10	13
		Područna škola Selnica i Područna škola Globočec	11	5	6
Osnovna škola Pavleka Miškine	3. razred		44	26	18
	4. razred		30	12	18

Legenda: uzorak ispitanika (N), učenici (m), učenice (ž)

4.2 Mjerni instrument i varijable

Za potrebe ovog istraživanja konstruiran je anketni upitnik. Sastojao se od ukupno 12 čestica čiji su sadržaji opisivali percepciju važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima. Odgovori su se bilježili zaokruživanjem jednog od ukupno 5 ponuđenih odgovora. Stupnjevanje odgovora izvršeno je pomoću Likertove skale od 5 stupnjeva u kojoj je broj 1 označavao najmanje, a broj 5 najviše slaganje sa sadržajem određene čestice. Primjer anketnog upitnika nalazi se u *Prilogu 1*.

4.3 Postupak mjerenja

Istraživanje je provedeno metodom anketnog upitnika u razdoblju od 26. 4. 2021. do 18. 6. 2021. Provedeno je u skladu s etičkim kodeksom vezanim za istraživanje s djecom. Ono je bilo anonimno i dragovoljno. Upitnik su ispunjavali oni učenici čiji su roditelji potpisali suglasnost kojom su dali pristanak za sudjelovanje njihove djece u istraživanju. Dobiveni rezultati obrađeni su na tri razine.

Na prvoj razini pomoću programa Microsoft Excel izvršeno je kodiranje općih podataka u upitniku:

- (ne) treniranje u sportskom klubu
- (ne) treniranje u školskom sportskom klubu
- mjesto škole
- spol ispitanika
- dob ispitanika

Na drugoj razini pomoću programa Statistica izračunati su temeljni elementi deskriptivne statistike:

- aritmetička sredina (*M*)
- minimalan rezultat (*Min*)
- maksimalan rezultat (*Max*)
- standardna devijacija (*SD*)

Dio rezultata prikazanih u obliku grafikona napravljeni su u programu Word. Razlike između ispitanika s obzirom na dob, spol, mjesto stanovanja, (ne) treniranje u sportskom klubu i (ne) treniranje u školskom sportskom klubu provjerene su pomoću t-testa za nezavisne uzorke.

5. REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Za potrebe diplomskog rada prikazani su rezultati deskriptivne statistike za cijeli uzorak, učenika trećih i četvrtih razreda te rezultati provjere značajnosti razlika pomoću t-testa za nezavisne uzorke s obzirom na dob, spol, mjesto stanovanja i mjesto treniranja.

5.1. Rezultati deskriptivne statistike

Tablica 2

Elementi opisne statistike za cijeli uzorak

Sadržaji čestica upitnika		<i>M</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>	<i>SD</i>
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.7	1.00	5.00	0.6
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.3	1.00	5.00	0.9
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.3	1.00	5.00	0.7
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.3	1.00	5.00	1.0
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.7	1.00	5.00	0.6
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	3.8	1.00	5.00	1.3
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.7	1.00	5.00	1.3
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.1	1.00	5.00	1.1
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.3	1.00	5.00	1.0
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.0	1.00	5.00	1.4
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.6	1.00	5.00	1.0
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.0	1.00	5.00	1.2
treniranje u sportskom klubu		1.6	1.00	2.00	0.5
treniranje u školskom sportskom klubu		1.3	1.00	2.00	0.5

Legenda: aritmetička sredina (*M*), minimalni rezultat (*Min*), maksimalni rezultat (*Max*), standardna devijacija (*SD*)

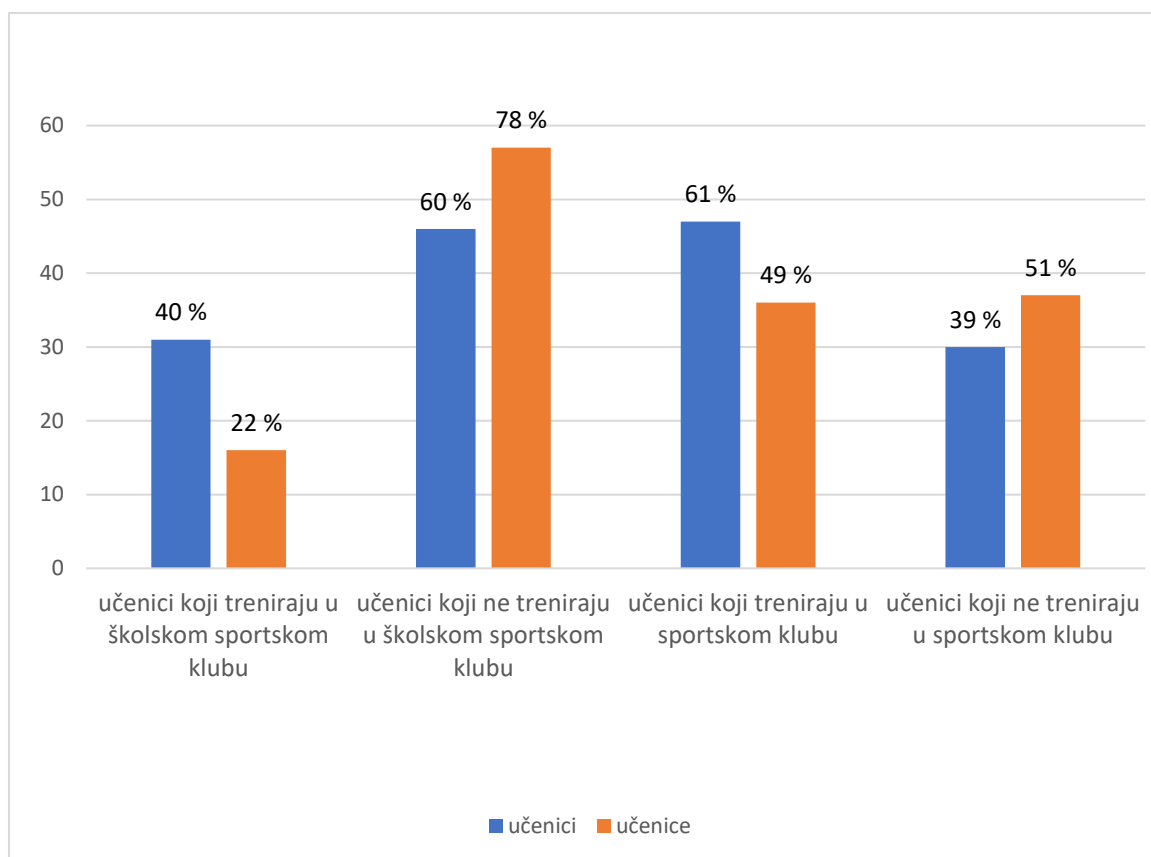
Tablica 2 prikazuje deskriptivnu statistiku svih ispitanika ($N = 150$). Rezultati su pokazali da nešto veći dio ispitanika trenira u sportskom klubu ($M = 1.6$), a manji dio u školskom sportskom klubu ($M = 1.3$).

Također, može se uočiti da vrijednosti aritmetičkih sredina ponuđenih čestica (čestice od broja 1 do 12) koje su povezane s Likertovom ljestvicom variraju od minimalne vrijednosti 1.3 (*Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.*) u kojoj je iskazano gotovo potpuno neslaganje s tom tvrdnjom što zapravo naglašava pozitivan stav učenika prema percepciji tjelesnog vježbanja.

Maksimalnu vrijednost od 4.7 imaju čestice broj 1 (*Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?*) i 5 (*Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.*) gdje se vidi visoka svijest učenika o važnosti bavljenja tjelesnim vježbanjem, a posebice o njegovom djelovanju na zdravlje. Vrijednosti aritmetičkih sredina zahvaćaju čitav raspon ponuđenih odgovora. Minimalni rezultat (*Min*) iznosi 1.00, a maksimalni (*Max*) 5.00.

Najbrojniju skupinu čini 7 čestica visokih vrijednosti aritmetičkih sredina od 4.0 do 4.7. Prema sadržajima spomenutih čestica percepcija učenika prema tjelesnom vježbanju potencirana je sviješću o važnosti tjelesnog vježbanja, visokom motivacijom, potporom roditelja i skrbnika, pozitivnim utjecajem na zdravlje, aktivnim provođenjem slobodnog vremena, „boljim” osjećajem nakon tjelesnog vježbanja, odnosno treninga, i načinom rada učitelja i trenera koji je poticajan. Drugu skupinu čine čestice broj 6 (3.8), 7 (3.7) i 10 (3.0). Ovo su također vrlo visoke vrijednosti aritmetičkih sredina u kojima učenici izražavaju visoko slaganje sa sadržajima čestica koje potenciraju vježbanje zbog zabave, druženja s prijateljima i natjecanja. Pritom želja za natjecanjem kao razlog bavljenja tjelesnim vježbanjem u ovom uzorku nije prioritetna (3.0) i nameće se kao neutralan čimbenik koji bi trebao potaknuti želju za tjelesnim vježbanjem. Sadržaji čestice broj 3 (1.3) koja iskazuje manjak interesa za tjelesno vježbanje i 11 (1.6) koja opisuje tjelesno vježbanje zbog dokazivanja pred prijateljima svojim niskim vrijednostima zapravo potenciraju pozitivne stavove učenika. Za te čestice je manji rezultat obrnuto proporcionalan s percepcijom benefita tjelesnog vježbanja.

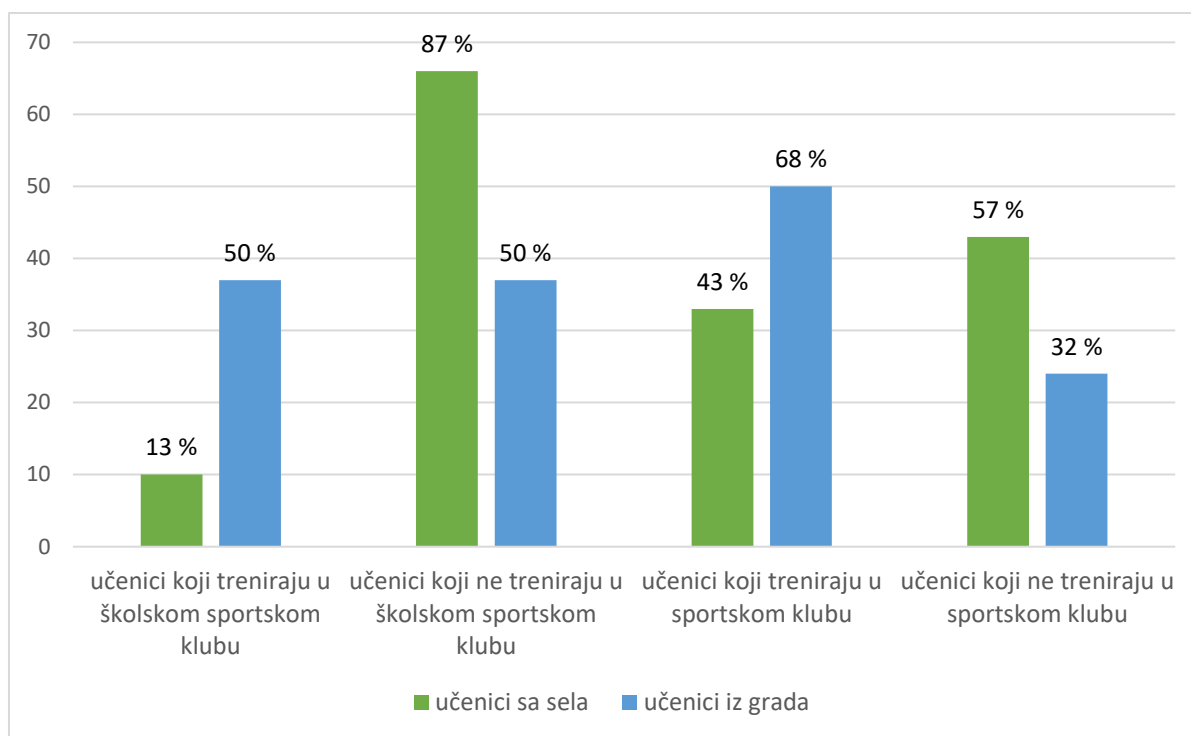
Raspon vrijednosti standardne devijacije (*SD*) ponuđenih čestica (čestice od broja 1 do 12) varira od minimalne vrijednosti 0.6 (varijable broj 1 i 5) do maksimalne vrijednosti 1.4 (varijabla broj 10). Varijable broj 1 i 5 prikazuju najmanju, a varijabla broj 10 najveću raspršenost rezultata. Odnosno, one predstavljaju najmanju i najveću neujednačenost odgovora.

Slika 3.

Odnos udjela učenika cijelog uzorka ($N = 150$) koji ne treniraju i koji treniraju u (školskom) sportskom klubu s obzirom na spol

Slika 3 prikazuje odnos udjela učenika cijelog uzorka ($N = 150$) koji treniraju u sportskom klubu izvan škole i koji treniraju u školskom sportskom klubu s obzirom na spol. Na temelju rezultata može se uočiti da su učenici zainteresiraniji za kineziološke aktivnosti, u školi ili izvan škole. U školski sportski klub uključeno je 40 % anketiranih učenika naspram 22 % učenica. Razlika je vidljiva i u uključenosti u sportske klubove izvan škole, također u korist dječaka: 61 % naspram 49 %. Manju zainteresiranost učenica za kineziološke aktivnosti potvrđuju i visoki postotci njihove neuključenosti u sportski klub izvan škole i školski sportski klub. Od anketiranog broja učenica njih 78 % ne trenira u školskom sportskom klubu, a 51 % ne trenira u klubu izvan škole. Za razliku od njih 60 % učenika nije uključeno u školski sportski klub, a 39 % ih ne participira u sportskom klubu izvan škole.

Slika 4.

Odnos udjela učenika cijelog uzorka ($N = 150$) koji ne treniraju i koji treniraju u (školskom) sportskom klubu s obzirom na mjesto stanovanja

Slika 4 prikazuje odnos udjela učenika cijelog uzorka ($N = 150$) koji treniraju u sportskom klubu izvan škole i koji treniraju u školskom sportskom klubu s obzirom na mjesto stanovanja. Obje skupine učenika imaju tendenciju, koja je posebice uočljiva kod učenika iz grada, treniranja u sportskom klubu. Ukupno 68 % učenika i učenica iz grada i 43 % učenika i učenica sa sela trenira u sportskom klubu. Učenici iz grada prednjače i u uključenosti u školski sportski klub. Njih ukupno 50 % uključeno je u školski sportski klub. Kod učenika i učenica sa sela taj broj je puno manji i iznosi samo 13%.

Tablica 3*Elementi opisne statistike za učenika trećih razreda*

Sadržaji čestica upitnika		<i>M</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>	<i>SD</i>
1.	Slážeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.7	1.00	5.00	0.6
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.4	1.00	5.00	0.9
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.3	1.00	5.00	0.8
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.4	1.00	5.00	1.0
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.7	1.00	5.00	0.7
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	4.0	1.00	5.00	1.2
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	4.0	1.00	5.00	1.3
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.2	1.00	5.00	1.1
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.4	1.00	5.00	0.9
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.0	1.00	5.00	1.5
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.6	1.00	5.00	1.0
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.0	1.00	5.00	1.2
treniranje u sportskom klubu		1.6	1.00	2.00	0.5
treniranje u školskom sportskom klubu		1.5	1.00	2.00	0.5

Legenda: aritmetička sredina (*M*), minimalni rezultat (*Min*), maksimalni rezultat (*Max*), standardna devijacija (*SD*)

Tablica 3 prikazuje deskriptivnu statistiku učenika trećih razreda ($N = 87$). Rezultati su pokazali da gotovo isti broj anketiranih učenika trenira u sportskom klubu što je vidljivo iz vrijednosti aritmetičkih sredina. Uočava se da vrijednosti aritmetičkih sredina čestica variraju od minimalne vrijednosti 1.3 do maksimalne vrijednosti 4.7. Najnižu vrijednost (1.3) ima čestica broj 3 (*Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika*). Rezultat je obrnuto proporcionalan sadržaju čestice i naglašava pozitivan stav učenika trećih razreda prema percepciji tjelesnog vježbanja.

Maksimalnu vrijednost od 4.7 imaju čestice broj 1 (*Slážeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?*) i 5 (*Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.*) gdje se vidi visoka svijest učenika o važnosti bavljenja tjelesnim vježbanjem, a posebice o njegovom djelovanju na zdravlje. Može se zaključiti da vrijednosti aritmetičkih sredina zahvaćaju čitav raspon ponuđenih odgovora od 1.00 do 5.00.

Najbrojniju skupinu čini 9 čestica visokih vrijednosti aritmetičkih sredina od 4.0 do 4.7. Prema sadržajima spomenutih čestica percepcija učenika prema tjelesnom vježbanju potencirana je pozitivnim stavovima prema važnosti tjelesnog vježbanja. Sadržaji čestice broj 3 (1.3) koja iskazuje nemotiviranost za tjelesno vježbanje i 11 (1.6) koja opisuje tjelesno vježbanje zbog dokazivanja pred prijateljima, svojim niskim vrijednostima potenciraju pozitivne stavove učenika. Za te čestice vrijedi da je manji rezultat obrnuto proporcionalan s percepcijom benefita tjelesnog vježbanja. Želja za natjecanjem kao razlog bavljenja tjelesnim vježbanjem u ovom uzorku ispitanika nije prioritetna (3.0) ali je prisutna.

Raspon vrijednosti standardne devijacije (*SD*) ponuđenih čestica (čestice od broja 1 do 12) varira od minimalne vrijednosti 0.6 (varijabla broj 1) do maksimalne vrijednosti 1.5 (varijabla broj 10).

Tablica 4
Elementi opisne statistike za učenike četvrtih razreda

Sadržaji čestica upitnika		<i>M</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>	<i>SD</i>
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.6	3.00	5.00	0.5
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.2	2.00	5.00	0.8
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.3	1.00	4.00	0.7
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.3	1.00	5.00	1.0
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.6	3.00	5.00	0.6
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	3.5	1.00	5.00	1.3
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.3	1.00	5.00	1.3
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	3.9	1.00	5.00	1.0
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.1	1.00	5.00	1.1
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.0	1.00	5.00	1.4
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.7	1.00	5.00	1.1
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	3.8	1.00	5.00	1.1
treniranje u sportskom klubu		1.5	1.00	2.00	0.5
treniranje u školskom sportskom klubu		1.1	1.00	2.00	0.3

Legenda: aritmetička sredina (*M*), minimalni rezultat (*Min*), maksimalni rezultat (*Max*), standardna devijacija (*SD*)

Tablica 4 prikazuje deskriptivnu statistiku učenika četvrtih razreda ($N = 63$). Rezultati su pokazali da veći broj anketiranih učenika trenira u sportskom klubu, a manji dio njih u školskom sportskom klubu što je vidljivo iz vrijednosti aritmetičkih sredina.

Uočava se da vrijednosti aritmetičkih sredina čestica variraju od minimalne vrijednosti 1.3 do maksimalne vrijednosti 4.6. Najnižu vrijednost (1.3) ima čestica broj 3 (*Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.*) Rezultat je obrnuto proporcionalan sadržaju čestice i naglašava pozitivan stav učenika četvrtih razreda prema percepciji tjelesnog vježbanja.

Maksimalnu vrijednost od 4.6 imaju čestice broj 1 (*Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?*) i 5 (*Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.*) gdje se vidi visoka svijest učenika o važnosti bavljenja tjelesnim vježbanjem, a posebice o njegovom djelovanju na zdravlje. Može se zaključiti da vrijednosti aritmetičkih sredina zahvaćaju čitav raspon ponuđenih odgovora od 1.00 do 5.00.

Najbrojniju skupinu čini 5 čestica visokih vrijednosti aritmetičkih sredina od 4.1 do 4.6. Prema sadržajima spomenutih čestica percepcija učenika prema tjelesnom vježbanju potencirana je pozitivnim stavovima prema važnosti tjelesnog vježbanja. Sadržaji čestice broj 3 (1.3) koja iskazuje nemotiviranost za vježbanje i 11 (1.7) koja opisuje vježbanje zbog dokazivanja pred prijateljima, svojim niskim vrijednostima potenciraju pozitivne stavove učenika. Za te čestice vrijedi da je manji rezultat obrnuto proporcionalan s percepcijom benefita tjelesnog vježbanja. Želja za natjecanjem kao razlog bavljenja tjelesnim vježbanjem u ovom uzorku ispitanika nije prioritetna (3.0) ali je prisutna.

Raspon vrijednosti standardne devijacije (*SD*) ponuđenih čestica (čestice od broja 1 do 12) varira od minimalne vrijednosti 0.5 (varijabla broj 1) do maksimalne vrijednosti 1.4 (varijabla broj 10).

5.2. Rezultati t-testa

Tablica 5

Rezultati t-testa za nezavisne uzorke na temelju razreda koji polaze

Sadržaji čestica upitnika		M1	M2	t	df	p
1.	Slážeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.7	4.6	1.19	148	0.24
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.4	4.2	1.71	148	0.09
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.3	1.3	0.33	148	0.74
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.4	4.3	0.80	148	0.43
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.7	4.6	0.65	148	0.52
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	4.0	3.5	2.21	148	0.03
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	4.0	3.3	2.95	148	0.00
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.2	3.9	1.59	148	0.11
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.5	4.1	2.24	148	0.03
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	2.9	3.0	-0.23	148	0.82
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.6	1.7	-0.69	148	0.49
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.1	3.9	1.16	148	0.25

Legenda: aritmetička sredina učenika trećih razreda (M1), aritmetička sredina učenika četvrtih razreda (M2), t-vrijednost (t), stupnjevi slobode (df), razina značajnosti (p)

U tablici 5 prikazani su rezultati t-testa za neovisne uzorke s obzirom na dob, odnosno razred koji učenici polaze (3. razred, $N = 86$; 4. razred, $N = 64$). Na temelju rezultata može se uočiti da u većini varijabla nema statistički značajnih razlika u percepciji tjelesnog vježbanja s obzirom na pripadnost razredu koji polaze. Statistički značajne razlike ($p < 0.05$) uočene su u 3 varijable: varijabla broj 6 ($p = 0.03$), varijabla broj 7 ($p = 0.00$) i varijabla broj 9 ($p = 0.03$). Sadržaji spomenutih varijabli opisuju tjelesno vježbanje zbog zabave, druženja s prijateljima i „boljeg” osjećaja. Sve su razlike u korist učenika trećih razreda kod kojih je zabava, druženje s prijateljima i „bolji“ osjećaj nakon tjelesnog vježbanja, odnosno treninga izraženo višim vrijednostima. To ukazuje da su ovi elementi vrlo važna sastavnica tjelesnog vježbanja za učenike trećih razreda po kojima se oni značajno razlikuju od starijih kolega. Usprkos tome, ti elementi su i kod njih bitan čimbenik koji ih potiče na tjelesno vježbanje.

Tablica 6

Rezultati t-testa za nezavisne uzorke na temelju spola

Sadržaji čestica upitnika		M1	M2	t	df	p
1.	Slážeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.8	4.6	2.30	148	0.03
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.5	4.1	2.08	148	0.04
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.3	1.4	-0.80	148	0.44
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.4	4.3	1.14	148	0.26
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.7	4.7	-0.09	148	0.93
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	3.9	3.7	0.76	148	0.45
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.8	3.6	0.96	148	0.34
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.2	4.0	1.24	148	0.22
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.5	4.1	2.35	148	0.02
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.1	2.8	1.31	148	0.20
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.6	1.6	0.04	148	0.97
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.0	4.0	0.28	148	0.78

Legenda: aritmetička sredina učenika (M1), aritmetička sredina učenica (M2), t-vrijednost (t), stupnjevi slobode (df), razina značajnosti (p)

U tablici 6 prikazani su rezultati t-testa za neovisne uzorke s obzirom na spol (učenici, $N = 77$; učenice, $N = 73$). Na temelju rezultata može se uočiti da u većini varijabla nema statistički značajnih razlika u percepciji tjelesnog vježbanja. Statistički značajne razlike ($p < 0.05$) uočene su u 3 varijable: varijabla broj 1 ($p = 0.03$), varijabla broj 2 ($p = 0.04$) i varijabla broj 9 ($p = 0.02$). Sadržaji spomenutih varijabli opisuju vježbanje zbog doživljaja važnosti, visoke motiviranosti i „boljeg” osjećaja nakon tjelesnog vježbanja, odnosno treninga. Sve su razlike u korist učenika kod kojih je važnost bavljenja tjelesnim vježbanjem, motiviranost i „bolji” osjećaj nakon tjelesnog vježbanja izraženo višim vrijednostima. Te varijable čine statistički značajnu razliku u odnosu na varijable učenica. Usprkos tome, ti elementi su i kod njih bitan čimbenik koji ih potiče na tjelesno vježbanje. S obzirom da su razlike uočene u samo nekoliko varijabli, može se reći da učenici i učenice vrlo slično percipiraju važnost bavljenja kineziološkim aktivnostima.

Tablica 7

Rezultati t-testa za nezavisne uzorke na temelju mjesta stanovanja

	Sadržaji čestica upitnika	M1	M2	t	df	p
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.6	4.7	-1.30	148	0.18
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.2	4.4	-1.20	148	0.25
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.4	1.2	1.60	148	0.12
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.4	4.3	0.10	148	0.90
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.5	4.8	-2.70	148	0.02
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	3.7	3.8	-0.30	148	0.73
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.7	3.6	0.20	148	0.84
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.0	4.2	-1.60	148	0.12
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.1	4.5	-2.70	148	0.02
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.2	2.8	1.60	148	0.10
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.8	1.5	1.60	148	0.11
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	3.7	4.3	-3.20	148	0.00

Legenda: aritmetička sredina učenika iz grada/urbane sredine (M1), aritmetička sredina učenika sa sela/ruralne sredine (M2), t-vrijednost (t), stupnjevi slobode (df), razina značajnosti (p)

U tablici 7 prikazani su rezultati t-testa za neovisne uzorke s obzirom na mjesto stanovanja (učenici sa sela, $N = 76$; učenici iz grada, $N = 74$). Na temelju rezultata može se uočiti da u većini varijabli nema statistički značajnih razlika u percepciji tjelesnog vježbanja s obzirom na mjesto stanovanja. Statistički značajne razlike ($p < 0.05$) uočene su u 3 varijable: varijabla broj 5 ($p = 0.02$), varijabla broj 9 ($p = 0.02$) i varijabla broj 12 ($p = 0.00$). Sadržaji spomenutih varijabli opisuju vježbanje zbog zdravlja, „boljeg” osjećaja i načina rada učitelja i trenera. Sve su razlike u korist učenika sa sela kod kojih je zdravlje, „bolji” osjećaj i način rada učitelja i trenera izraženo višim vrijednostima. Te varijable čine statistički značajnu razliku u odnosu na varijable učenika iz grada. Usprkos tome, ti su elementi i kod učenika u gradskoj sredini izraženi vrlo visokim vrijednostima čestica što pokazuje da su spomenuti elementi za njih bitan čimbenik percepcije važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima.

Tablica 8

Rezultati t-testa za nezavisne uzorke na temelju (ne) treniranja u sportskom klubu izvan škole

Sadržaji čestica upitnika		M1	M2	t	df	p
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.7	4.6	1.70	148	0.08
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.6	4.0	4.60	148	0.01
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.2	1.5	-2.40	148	0.02
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.6	4.0	3.80	148	0.00
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.7	4.7	0.10	148	0.89
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	4.0	3.5	2.70	148	0.01
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.8	3.5	1.50	148	0.15
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.2	3.9	1.60	148	0.11
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.4	4.2	1.60	148	0.12
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.3	2.6	2.90	148	0.00
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.5	1.8	-1.50	148	0.13
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.1	3.9	1.10	148	0.26

Legenda: aritmetička sredina učenika koji treniraju u sportskom klubu izvan škole (M1), aritmetička sredina učenika koji ne treniraju u sportskom klubu izvan škole (M2), t-vrijednost (t), stupnjevi slobode (df), razina značajnosti (p)

U tablici 8 prikazani su rezultati t-testa za neovisne uzorke s obzirom na mjesto treniranja, odnosno s obzirom na (ne) treniranje u sportskom klubu izvan škole (učenici koji treniraju u sportskom klubu izvan škole, $N = 84$; učenici koji ne treniraju u sportskom klubu izvan škole, $N = 66$). Na temelju rezultata može se uočiti da u većini varijabla nema statistički značajnih razlika s obzirom na mjesto treniranja. Statistički značajne razlike ($p < 0.05$) uočene su u 5 varijabli, odnosno u varijablama broj 2, 3, 4, 6 i 10. Sadržaji spomenutih varijabli opisuju tjelesno vježbanje zbog visoke motiviranosti, želje roditelja i skrbnika za njegovim bavljenjem, potpore roditelja i skrbnika, zabave i želje za natjecanjem. Značajna razlika uočena je u korist učenika koji treniraju u sportskom klubu izvan škole kod kojih je motiviranost, potpora roditelja i skrbnika, zabava i želja za natjecanjem izraženo višim vrijednostima, a bavljenje tjelesnim vježbanjem zbog želje roditelja nižom vrijednošću. Unatoč statistički značajnim razlikama ti elementi su i kod učenika koji ne treniraju u sportskom klubu izvan škole bitan čimbenik pozitivne percepcije važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima.

Tablica 9

Rezultati t-testa za nezavisne uzorke na temelju (ne) treniranja u školskom sportskom klubu

Sadržaji čestica upitnika		M1	M2	t	df	p
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	4.7	4.6	0.90	148	0.37
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	4.6	4.2	2.40	148	0.03
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja/skrbnika.	1.2	1.4	-1.70	148	0.11
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	4.6	4.2	2.00	148	0.05
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	4.6	4.7	-0.80	148	0.42
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	3.9	3.7	0.90	148	0.38
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	3.9	3.6	1.30	148	0.22
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	4.3	4.0	1.30	148	0.22
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga.	4.3	4.3	0.30	148	0.78
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	3.2	2.8	1.60	148	0.12
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1.6	1.6	0.10	148	0.88
12.	Način rada učitelja/ice, trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	3.9	4.1	-1.00	148	0.34

Legenda: aritmetička sredina učenika koji treniraju u školskom sportskom klubu (M1), aritmetička sredina učenika koji ne treniraju u školskom sportskom klubu (M2), t-vrijednost (t), stupnjevi slobode (df), razina značajnosti (p)

U tablici 9 prikazani su rezultati t-testa za neovisne uzorke s obzirom na mjesto treniranja, odnosno s obzirom na (ne) treniranje u školskom sportskom klubu (učenici koji treniraju u školskom sportskom klubu, $N = 46$; učenici koji ne treniraju u školskom sportskom klubu, $N = 104$). Na temelju rezultata može se uočiti da u većini varijabla nema statistički značajnih razlika s obzirom na treniranje u školskom sportskom klubu. Značajne razlike uočene su u smo dvije varijable u korist učenika koji treniraju u školskom klubu, a odnose se na motiviranost te potporu roditelja i skrbnika. Prema rečenom, učenici koji treniraju se zapravo vrlo malo razlikuju od vršnjaka koji ne treniraju u školskom sportskom klubu i iskazuju više sličnosti u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima nego različitosti.

5. RASPRAVA

Na temelju dobivenih rezultata u ovom istraživanju može se zaključiti da anketirana skupina učenika primarne edukacije ima pozitivan stav o bavljenju tjelesnim vježbanjem. Do tog istog zaključka došla je i Juranić (2012). Najbrojniju skupinu na uzorku cijele populacije ispitanika čine čestice s visokim vrijednostima aritmetičkih sredina između 4.0 i 4.7. Te se vrijednosti odnose na ukupno 7 čestica što je vrlo zadovoljavajuće s obzirom na to da su gotovo sve čestice pozitivno povezane s pozitivnim doživljajem koji pruža bavljenje kineziološkim aktivnostima. Pozitivna percepcija iskazana je kroz visoku motiviranost za bavljenje tjelesnim vježbanjem, aktivnim provođenjem slobodnog vremena i „boljim” osjećajem nakon vježbanja. Način rada učitelja i trenera je također vrlo bitan kao i pozitivan utjecaj na zdravlje. Važnost percepcije također je iskazana naglašavanjem osobnim odabirom tjelesnog vježbanja, a ne prema želji roditelja i skrbnika. Vježbanje zbog natjecanja nije posebno važno u pozitivnom stavu prema kineziološkim aktivnostima kao i vježbanje zbog dokazivanja pred prijateljima. Sukladno navedenom može se zaključiti da cijeli uzorak ispitanika ima pozitivnu percepciju prema važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima i da pokazuje više sličnosti nego razlika. Značajne razlike uočavaju se samo u pojedinim varijablama pa se može reći da se postavljene hipoteze mogu u velikoj većini elemenata prihvatiti, odnosno samo djelomično odbaciti.

U cijelom uzorku ispitanika dominira uključenost u izvanškolske aktivnosti. Ta tendencija posebice je uočljiva kod dječaka, a pogotovo kod učenika u gradskoj sredini. Te nalaze potkrepljuju dosadašnja istraživanja (Badrić i sur., 2011; Jurakić i sur., 2008; prema Caput Jogunica i Barić, 2015; Šiljković i sur., 2007). Usprkos pozitivnom stavu učenika o bavljenju kineziološkim aktivnostima i dalje je velik dio onih koji u slobodno vrijeme nisu u njih uključeni. Na taj problem ukazuje i istraživanje kojeg su proveli Badrić i sur. (2011). Jedan od razloga nesudjelovanja u kineziološkim aktivnostima za vrijeme slobodnog vremena može biti financijski status obitelji (Hlušička, 2016), manjak vremena (Bogdan i Babačić, 2016) i nedostupnost (Anić i sur., 2018). Razlog tome također može biti i trenutačna nepovoljna epidemiološka situacija.

Rezultati t-testa na temelju dobi, odnosno razreda kojeg učenici polaze pokazuju statistički značajne razlike u 3 varijable. One idu u korist učenika mlađe dobi, odnosno učenika trećih razreda. Kod učenika trećih razreda je bavljenje sportom zbog zabave, druženja s prijateljima i jer se „bolje“ osjećaju nakon tjelesnog vježbanja izraženo višim vrijednostima. Mogući razlog tome je da su učenici nižeg uzrasta zaigraniji i znatiželjniji. S obzirom na uočene statistički značajne razlike hipoteza 2 (H2) koja pretpostavlja da neće biti statistički značajnih razlika među učenicima u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema dobi se djelomično prihvaća.

Rezultati t-testa na temelju spola pokazuju statistički značajne razlike u 3 varijable. One idu u korist učenika. Kod učenika je važnost bavljenja tjelesnim vježbanjem, motiviranost i „bolji” osjećaj nakon tjelesnog vježbanja izraženo višim vrijednostima. Te statistički značajne razlike ne začuđuju s obzirom na to da se dosadašnjim istraživanjima dokazalo kako su dječaci skloniji bavljenju kineziološkim aktivnostima, kako u nižim (Šiljković i sur., 2007) tako i u višim (Petračić i Badrić, 2005) razredima osnovne škole, a samim time imaju i pozitivniju percepciju o tome. S obzirom na postojeće statistički značajne razlike u 3 varijable hipoteza 3 (H3) se djelomično prihvaća.

U t-testu s obzirom na mjesto stanovanja statistički značajne razlike također su uočene u 3 varijable koje idu u korist učenicima sa sela. Kod učenika sa sela je važnost tjelesnog vježbanja zbog zdravlja i „boljeg” osjećaja te načina rada učitelja i trenera izraženo višim vrijednostima. Istraživanje kojeg je provela Juranić (2012) je pokazalo da učenici sa sela imaju pozitivniji stav o bavljenju kineziološkim aktivnostima. S obzirom na taj podatak statistički značajne razlike koje se odnose na varijable koje opisuju tjelesno vježbanje zbog zdravlja i „boljeg” osjećaja, a koje idu u korist učenika sa sela, ne začuđuje. Jedan od mogućih razloga pozitivnije percepcije bavljenja kineziološkim aktivnostima učenika ruralnih sredina može biti u tome da je u manjim sredinama povoljnija atmosferska prilika koja im omogućuje da dulje borave na čistom zraku (Petrić i Novak, 2008). Razlog zašto je način rada učitelja i trenera statistički značajniji u korist učenika iz ruralne sredine moguće je interpretirati zbog bliskijeg odnosa u školama manjih sredina, ali i motiviranijeg rada učitelja Tjelesne i zdravstvene kulture (Hlušička, 2016). S obzirom na postojeće statistički značajne razlike u ukupno 3 varijable hipoteza 1 (H1) se djelomično prihvaća.

Rezultati t-testa s obzirom na treniranje u sportskom klubu izvan škole ukazali su na statistički značajne razlike uočene u ukupno 5 varijable koje idu u korist učenika koji treniraju u sportskom klubu. U ovoj kategoriji uočene su najveće razlike među anketiranim učenicima. Važnost percepcije kod učenika koji su uključeni u sportske klubove izvan škole naglašena je kroz varijable koje opisuju tjelesno vježbanje zbog motiviranosti, zabave, zdravlja, želje za natjecanjem te potpore roditelja i skrbnika. Statistički značajne razlike koje idu u korist učenika koji treniraju u sportskom klubu izvan škole moguće je interpretirati zbog intrinzične motivacije, odnosno mogućnosti samostalnog odabira sporta kojim se žele baviti. Time se djelomično odbacuje hipoteza broj 4 (H4) koja pretpostavlja da neće biti statistički značajnih razlika među učenicima u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema mjestu treniranja.

Rezultati t-testa kod učenika uključenih u školske sportske klubove i onih koji nisu u njih uključeni pokazuju najmanju razliku u važnosti njihove percepcije. Statistički značajne razlike uočene su samo u 2 varijable u korist učenika koji treniraju u školskom sportskom klubu, a odnose se na veću motivaciju za tjelesno vježbanje te veću potporu roditelja i skrbnika. Mnoga istraživanja idu tome u prilog (Čižmek i sur., 2013; Greblo i Lorger, 2006; Milić Pešec i sur., 2016; Zukolo, 2021). Ona potvrđuju kako je roditeljska potpora djece koja se bave nekim oblikom kinezioloških aktivnosti izrazito velika. Motivacija za bavljenje tim sportovima zasigurno je potpomognuta roditeljskom potporom. Time se također djelomično odbacuje hipoteza broj 4 (H4) koja pretpostavlja da neće biti statistički značajnih razlika među učenicima u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima prema mjestu treniranja.

6. ZAKLJUČAK

Ovo istraživanje provedeno je s ciljem prikaza percepcije važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima u primarnoj edukaciji prema mjestu stanovanja. Pozitivna percepcija iskazana je kroz visoku motiviranost za bavljenje tjelesnim vježbanjem, aktivnim provođenjem slobodnog vremena i „boljim” osjećajem nakon vježbanja. Način rada učitelja i trenera je također vrlo bitan kao i pozitivan utjecaj na zdravlje. Važnost percepcije također je iskazana naglašavanjem osobnog odabira tjelesnog vježbanja, a ne prema želji roditelja ili skrbnika. Vježbanje zbog natjecanja nije posebno važno u pozitivnom stavu prema kineziološkim aktivnostima kao i vježbanje zbog dokazivanja pred prijateljima. Sukladno navedenom može se zaključiti da cijeli uzorak ispitanika ima pozitivnu percepciju prema važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima u kojoj dominira intrinzična motivacija. Rezultati t-testa pokazali su više sličnosti u percepciji važnosti bavljenja kineziološkim aktivnostima nego razlika. Značajne razlike uočavaju se samo u pojedinim varijablama pa se može reći da se postavljene hipoteze mogu u velikoj većini elemenata prihvatiti, odnosno samo djelomično odbaciti.

Rezultati ovog i budućih sličnih istraživanja mogu poslužiti kao poticaj učiteljima i trenerima te cijeloj okolini u kojoj djeca odrastaju da budu motiviraniji u radu s njima te da osvijeste važnost svoje uloge u njihovu životu za vrijeme bavljenja kineziološkim aktivnostima.

Literatura

- Alić, J., i Vidaković Samaržija, D. (2019). Razlike u razini uživanja kod provođenja tjelesnih aktivnosti s obzirom na spol. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 28. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Odgovor kineziologije na suvremeni način života* (str. 444-450). Hrvatski kineziološki savez.
- Anić, P., Švegar, D., i Đonlić, V. (2018). Motivacija za tjelesnim vježbanjem: važnost objekata otvorenog tipa. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 27. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Primjeri dobre prakse u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 272-277). Hrvatski kineziološki savez.
- Badrić, M., i Gašparić Baniček, Z. (2016). Utjecaj dodatne tjelesne aktivnosti na razvoj motoričkih sposobnosti učenica. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 25. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kineziologija i područja edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije u razvitku hrvatskog društva* (str. 93-98). Hrvatski kineziološki savez.
- Badrić, M., Prskalo, I., i Kvesić, M. (2011). Važnost kineziološke aktivnosti u formiranju slobodnog vremena djece. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 20. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Dijagnostika u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 400-405). Hrvatski kineziološki savez.
- Bagarić, I., i Zvonarek, N. (2005). U V. Findak (Ur.), *Nastava i sveučilišni sport Sveučilišta u Zagrebu Informatizacija u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 264-267). Hrvatski kineziološki savez.
- Bavčević, T. (2021). *Antropološki status*. Preuzeto 13.08.2021. s <https://loomen.carnet.hr/course/view.php?id=5494>
- Bobić, G., Trošt, T., i Jurakić, D. (2008). Interes osnovnoškolaca za bavljenje sportsko-rekreacijskim aktivnostima. U M. Andrijašević (Ur.) *Kineziološka rekreacija i kvaliteta života* (str. 77-85). Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Bogdan, A., i Babačić, D. (2015). Intrinzična i ekstrinzična motivacija za sport i vježbanje u funkciji dobi. *Hrčak*, 2 (6), 21-34. <https://hrcak.srce.hr/151071> Pristupljeno 26.7.2021.
- Brlčić, Đ., Neljak, B., i Sever, L. (2019). Stavovi učitelja 1. razreda osnovne škole o provedbi nastave tjelesne i zdravstvene kulture. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 28. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Odgovor kineziologije na suvremeni način života* (str. 480-486). Hrvatski kineziološki savez.
- Budak, N., Hajdarović, M., Kujundžić, M., i Labor, Š. (2020). *Vremeplov*. Profil Klett.

- Buljan, I. (2009). Filozofijske dimenzije kineske gimnastike – Tjelovježba kao stvaralačko oponašanje. *Hrčak*, 3 (29), 485-503. <https://hrcak.srce.hr/46138> Pristupljeno 29.7.2021.
- Caput Jogunica, R., i Barić, R. (2015). *Izvannastavne i izvanškolske kineziološke aktivnosti i sadržaji za učenike od 1. do 4. razreda osnovne škole*. Školska knjiga.
- Cetinić, J., Polančec, J., i Cimerman, M. (2008). Profili ciljne orijentacije u nastavi tjelesne i zdravstvene kulture: Razlike u faktorima intrinzične motivacije. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 17. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Stanje i perspektiva razvoja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 101-106). Hrvatski kineziološki savez.
- Cigrovski, V., Prlenda, N., i Kostanić, D. (2010). Interes i stavovi učenika osnovni škola prema zimovanju. U B. Neljak (Ur.), *Zbornik radova 19. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Individualizacija rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 419-423). Hrvatski kineziološki savez.
- Cimerman, M., i Cetinić, J. (2008). Interes djece i mladih za sportske aktivnosti tijekom ljetnih školskih praznika. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 17. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Stanje i perspektiva razvoja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 94-100). Hrvatski kineziološki savez.
- Čižmek, A., Vrbik, I., i Jenko Miholić, S. (2013). Roditeljska potpora odbojkašicama, streličarima i streličarkama. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 22. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Organizacijski oblici rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 113-119). Hrvatski kineziološki savez.
- Čoh, M., Babić, V., Grgić, D., i Milanović, D. (2018). Kako prepoznati djecu talentiranu za sport. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 27. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Primjeri dobre prakse u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 618-625). Hrvatski kineziološki savez.
- Čustonja, Z. (2005). Isidor Kršnjavi – Političar u funkciji razvoja tjelovježbe. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 14. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Informatizacija u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 293-298). Hrvatski kineziološki savez.
- Džibrić, Dž., Pojskić, I., Ferhatbegović, A., Ganić, E., Hasanbegović, S., i Terzić, A. (2011). Efekti nastave tjelesne i zdravstvene kulture na bazično-motoričke sposobnosti učenika. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 20. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Dijagnostika u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 239-246). Hrvatski kineziološki savez.
- Findak, V., i Neljak, B. (2006). Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 16-23). Hrvatski kineziološki savez.

- Granić, M. (2019). Psihološki razvoj djeteta po godinama – faze razvoja i promjene u ponašanju. *Kreni Zdravo*. Pristupljeno 16.7.2021. na: <https://www.krenizdravo.hr/zdravlje/psihologija/psiholoski-razvoj-djeteta-po-godinama-faze-razvoja-i-promjene-u-ponasanju>
- Granić, I., i Krstić, T. (2006). Razlike u nekim antropometrijskim, motoričkim i funkcionalnim varijablama između mladih košarkaša i učenika osmih razreda. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 107-114). Hrvatski kineziološki savez.
- Greblo, Z., i Lorger, M. (2006). Roditeljska potpora djeci u momčadskim i ostalim sportovima. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 115-120). Hrvatski kineziološki savez.
- Heimer, S. (2009). Tjelesna aktivnost u zaštiti zdravlja – od davnina do naših dana. U M. Strnad (Ur.) *Kardiovaskularno zdravlje-Tjelesna aktivnost* (1-2). Akademija medicinskih znanosti Hrvatske.
- Hlušička, V. (2016). *Odabir, mogućnost sudjelovanja i prepreke u kineziološkim aktivnostima učenika osnovnih škola ruralnih i urbanih područja Istarske županije* (urn:nbn:hr:147:150790) [Diplomski rad, Kineziološki fakultet sveučilišta u Zagrebu]. Repozitorij Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. <https://repozitorij.kif.unizg.hr/islandora/object/kif:238>
- Jenko Miholić, S., Hraski, M., i Juranić, A. (2015). Urbano i ruralno razlike u bavljenju kineziološkim aktivnostima i provođenju slobodnog vremena učenika primarnog obrazovanja. U M. Badrić (Ur.) *Istraživanja paradigmi djetinjstva, odgoja i obrazovanja, Kineziološka edukacija sadašnjost i budućnost* (136-145). Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Jurakić, D. (2015). Promocija tjelesne aktivnosti – javnozdravstveni prioritet današnjice? U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 24. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – primjena i utjecaj novih tehnologija na kvalitetu rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 192-195). Zagreb: Hrvatski kineziološki savez.
- Juranić, A. (2012). *Kineziološka aktivnost i slobodno vrijeme učenika u primarnom obrazovanju* [Diplomski rad, Učiteljski fakultet sveučilišta u Zagrebu]. Repozitorij Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. <https://dokumen.tips/documents/andreja-juranic-kinezioloska-aktivnost-i-slobodno-vrijeme-ucenika-u-.html> Pristupljeno 22.7.2021.
- Juretić, B. (2012). Školsko sportsko društvo u funkciji odgoja učenika. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 21. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Intenzifikacija procesa vježbanja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 422-424). Hrvatski kineziološki savez.

- Jurko, D., Čular, D., Badrić, M., i Sporiš, G. (2015). *Osnove kineziologije*. Međimursko veleučilište u Čakovcu. <https://www.mev.hr/wp-content/uploads/2013/12/Osnove-kineziologije-skripta.pdf> Pristupljeno 11.7.2021.
- Knjaz, D., Rupčić, T., Tvorek, A., Borčić, Lj., i Borčić, M. (2008). Prilog analizi odnosa učenika prema nastavi i programu tjelesne i zdravstvene kulture. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 17. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Stanje i perspektiva razvoja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 316-319). Hrvatski kineziološki savez.
- Knjaz, D., Osvaldić, A., i Štemberger, V. (2010). Specifičnost rada te uloga sportskog učitelja u programu s djecom predškolske dobi. U B. Neljak (Ur.), *Zbornik radova 19. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Individualizacija rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 483-487). Hrvatski kineziološki savez.
- Koršić, M., Kasović, M., i Vlašić, J. (2005). Dobrobiti i pravila redovitog tjelesnog vježbanja starijih osoba. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 14. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Informatizacija u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 306-309). Hrvatski kineziološki savez.
- Lorger, M. (2007). Komparacija obrazovne uspješnosti u području TZK-e kod učenica i učenika petih razreda. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 16. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Antropološke, metodičke, metodološke i stručne pretpostavke rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 136-140). Hrvatski kineziološki savez.
- Lorger, M., i Bosnar, K. (2006). Mjerna svojstva skale roditeljske potpore u sportu učenika osnovne škole. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 162-167). Hrvatski kineziološki savez.
- Lorger, M., i Massari, Lj. (2011). Efekti jednogodišnjeg redovnog programa vježbanja na nastavi tjelesne i zdravstvene kulture kod učenica petih razreda koje se ne bave dodatnim sportskim aktivnostima. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 20. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Dijagnostika u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 247-252). Hrvatski kineziološki savez.
- Maršić, T., i Paradžik, P. (2006). Udio različitih faktora u formiranju navike tjelesnog vježbanja kod učenika. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 174-179). Hrvatski kineziološki savez.
- Matrljan, A., Berlot, S., i Car Mohač, D. (2015). Utjecaj sportskog programa na motoričke sposobnosti djevojčica i dječaka predškolske dobi. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 24. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – primjena i utjecaj novih tehnologija na kvalitetu rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 167-171). Hrvatski kineziološki savez.

- Milić Pešec, Ž., Masnjak, M., i Benjak, A. (2016). Sportski susreti djece i roditelja kao doprinos razvoju lokalne zajednice. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 25. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kineziologija i područja edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije u razvitku hrvatskog društva* (str. 660-665). Hrvatski kineziološki savez.
- Miljević-Ridički, R., Pahić, T., Vizek i Vidović, V. (2011). Suradnja roditelja i škole u Hrvatskoj: sličnosti i razlike urbanih i ruralnih sredina. *Hrčak*, 2 (190), 165-184. <https://hrcak.srce.hr/74919> Pristupljeno 12.8.2021.
- Ministarstvo znanosti i obrazovanja [MZO]. (2019). *Odluka o donošenju kurikuluma za nastavni predmet Tjelesne i zdravstvene kulture za osnovne škole i gimnazije u Republici Hrvatskoj*. https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_03_27_558.html Pristupljeno 21.8.2021.
- Mišigoj-Duraković, M. i sur. (2018). *Tjelesno vježbanje i zdravlje*. Znanje.
- Mrgan, J., Kević, G., Šiljeg, K., i Zečić, M. (2011). Neke razlike u napredovanju dječaka i djevojčica univerzalne športske škole. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 20. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Dijagnostika u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 253-257). Hrvatski kineziološki savez
- Neljak, B., Ajman, H., i Podnar, H. (2012). Razina tjelesne aktivnosti za vrijeme tri tipa sata tjelesne i zdravstvene kulture. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 21. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Intenzifikacija procesa vježbanja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 223-228). Hrvatski kineziološki savez.
- Neljak, B., Novak, D., i Podnar, H. (2011). Urbano-ruralne razlike u kinantropološkom statusu učenika 8. razreda. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 20. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Dijagnostika u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 97-104). Hrvatski kineziološki savez.
- Pavičić, D. (2016). Nastava tjelesne i zdravstvene kulture u školama ruralnih krajeva. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 25. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kineziologija i područja edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije u razvitku hrvatskog društva* (str. 678-681). Hrvatski kineziološki savez.
- Pavičić, D. (2017). Kineziološke kompetencije učitelja/učiteljice razredne nastave?! U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 26. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kineziološke kompetencije u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 350-353). Hrvatski kineziološki savez.
- Pekas, D., Sertić, H., Marić, J., i Cvetković Č. (2005). Razlike između djece hrvača i nesportaša u dobi od 12 godina u nekim antropološkim obilježjima. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 14. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Informatizacija u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 108-114). Hrvatski kineziološki savez.

- Petračić, T., i Badrić, M. (2005). Uključenost učenika srednje školske dobi u izvanškolske sportske aktivnosti. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 14. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Informatizacija u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 338-341). Hrvatski kineziološki savez.
- Petračić, T., i Nemet, M. (2008). Stanje i perspektiva razvoja programa tjelesnog vježbanja za djecu predškolske dobi u Republici Hrvatskoj. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 17. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Stanje i perspektiva razvoja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 354-358). Hrvatski kineziološki savez.
- Petrić, V. (2009). Povezanost indeksa tjelesne mase i funkcionalnih sposobnosti te razlike u istima između učenika urbanih naselja i ruralnih sredina. U B. Neljak (Ur.), *Zbornik radova 18. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Metodički organizacijski oblici rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 214-220). Hrvatski kineziološki savez.
- Petrić, V. (2016). Tjelesna i zdravstvena kultura u funkciji razvoja hrvatskog društva: analiza tijeka razvoja antropoloških obilježja. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 25. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kineziologija i područja edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije u razvitku hrvatskog društva* (str. 105-111). Hrvatski kineziološki savez.
- Petrić, V., i Novak, D. (2008). Interes za sportske aktivnosti učenika i učenica ruralnih sredina. U M. Andrijašević (Ur.) *Kineziološka rekreacija i kvaliteta života* (105-110). Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu.
- Prahović, M., i Protić, J. (2007). Razlike u antropološkim obilježjima između četrnaestogodišnjih nogometaša, košarkaša, rukometaša i onih koji se ne bave sportom. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 16. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Antropološke, metodičke, metodološke i stručne pretpostavke rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 470-476). Hrvatski kineziološki savez.
- Protić, J., i Prahović, M. (2007). Sportski status i interes za sportsku aktivnost učenika prvih razreda srednjih škola grada Karlovca. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 16. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Antropološke, metodičke, metodološke i stručne pretpostavke rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 477-481). Hrvatski kineziološki savez.
- Prskalo, I. (2004). *Osnove kineziologije: udžbenik za studente učiteljskih škola*. Visoka učiteljska škola.
- Prskalo, I., i Babin., J. (2006). Kvaliteta rada u području edukacije. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije* (str. 26-34). Hrvatski kineziološki savez.

- Prskalo, I., Ružić, E., i Mašić, I. (2007). Materijalno tehnički uvjeti za provedbu organizacijskih oblika rada u tjelesnom i zdravstvenom odgojno-obrazovnom području. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 16. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Antropološke, metodičke, metodološke i stručne pretpostavke rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 482-486). Hrvatski kineziološki savez.
- Roca, L. (2019). *Slobodno vrijeme i kineziološka aktivnost učenika 1. 2. razreda osnovne škole* (urn:nbn:hr:147:259473) [Diplomski rad, Učiteljski fakultet sveučilišta u Zagrebu]. Repozitorij Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. <https://repozitorij.ufzg.unizg.hr/islandora/search/Slobodno%20vrijeme%20i%20kineziolo%C5%A1ka%20aktivnost%20u%C4%8Denika%201.%202.%20razreda%20osnovne%20C5%A1kole?type=dismax> Pristupljeno 18.8.2021.
- Ružić, E. (2010). Postoje li rezerve za kvalitetni rad u nastavi tjelesne i zdravstvene kulture? U B. Neljak (Ur.), *Zbornik radova 19. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Individualizacija rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 376-378). Hrvatski kineziološki savez.
- Ružić, E. (2012). Prilog optimalizaciji izvannastavnih i izvanškolskih organizacijskih oblika rada. U V. Findak (Ur.), *Zbornik radova 21. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Intenzifikacija procesa vježbanja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 514-516). Hrvatski kineziološki savez
- Spasović, V. i sur. (2008). Knjige “Mali sportaši“. *Udruga Pokret – aktivan i zdrav*. Pristupljeno 27.8.2021. s <http://malisportasi.net/knjige-mali-sportasi/>
- Sporiš, G., Stojiljković, N., Belčić, I., i Vlahović, T. (2019). Utjecaj vježbanja na strukturu i funkcije mozga. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 28. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Odgovor kineziologije na suvremeni način života* (str. 381-387). Hrvatski kineziološki savez.
- Šiljković, Ž., Rajić, V., i Bertić, D. (2007). Izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. *Hrčak*, 2 (14), 133-145. <https://hrcak.srce.hr/23549> Pristupljeno 15.7.2021.
- Škrinjarić, Z., Blažević, S., i Prelčec, S. (2008). Analiza interesa srednjoškolaca za tjelesnu aktivnost i nastavu tjelesne i zdravstvene kulture. U V. Findak (Ur.), *Stanje i perspektiva razvoja u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 401-406). Hrvatski kineziološki savez.
- Štingl, Lj. , i Benassi, L. (2021). Interese srednjoškolaca za tjelesnu aktivnost i nastavu tjelesne i zdravstvene kulture. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 30. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Pedagoške kompetencije u kineziologiji* (str. 341-349). Hrvatski kineziološki savez.
- Šunda, M., Antekolović, J., i Baščevan, A. (2021). Stavovi učenika i studenata o nastavi TZK na daljinu u vrijeme bolesti Covid-19. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 30. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Pedagoške kompetencije u kineziologiji* (str. 286-296). Hrvatski kineziološki savez.

- Švaić, V., Sesar, M., Stibilj Batinić, T., i Nucak, V. (2019). Utječe li tjelesna i zdravstvena kultura na moju sadašnjost i budućnost?! U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 28. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Odgovor kineziologije na suvremeni način života* (str. 104-109). Hrvatski kineziološki savez.
- Vrbanac, D., i Palijan, T. (2009). Nastava tjelesne i zdravstvene kulture kao temeljni organizacijski oblik rada u školi. U B. Neljak (Ur.), *Zbornik radova 18. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Metodički organizacijski oblici rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije* (str. 528-535). Hrvatski kineziološki savez.
- Zukolo, Z. (2021). Skala samoprocjene roditeljske potpore djeci, polaznicima programa: vikendom u sportske dvorane, u bavljenju sportom. U V. Babić (Ur.), *Zbornik radova 30. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske – Pedagoške kompetencije u kineziologiji* (str. 303-310). Hrvatski kineziološki savez.

Prilozi i dodatci

Prilog 1 - upitnik

Upitnik – Važnost bavljenja kineziološkim aktivnostima (sportom)

(3. – 4. razred OŠ)

Pažljivo pročitaj sadržaj svake čestice i zaokruži jedan od ponuđenih odgovora. Nemoj preskočiti niti jednu česticu (tvrdnju), a zaokruženi odgovor nemoj brisati niti prepravljati.

Ako se **uopće ne slažeš** sa sadržajem tvrdnje **zaokruži broj 1**,
ako se **ne slažeš** sa sadržajem tvrdnje **zaokruži broj 2**,
ako se **niti slažeš niti ne slažeš** sa sadržajem tvrdnje **zaokruži broj 3**,
ako se **slažeš** sa sadržajem tvrdnje **zaokruži broj 4**,
a ako se **potpuno slažeš** sa sadržajem tvrdnje **zaokruži broj 5!**

Baviš li se aktivno sportom (treniranje u **sportskom klubu**)? **DA / NE**

Baviš li se aktivno sportom (treniranje u **školskom sportskom klubu**)? **DA / NE**

Moja se škola nalazi u : **A) gradu B) manjem mjestu C) selu**

Spol: **M / Ž**

Razred: **3. / 4.**

	SADRŽAJ ČESTICE	UOPCE SE NE SLAŽEM	NE SLAŽEM SE	NITI SE SLAŽEM NITI NE SLAŽEM	SLAŽEM SE	POTPUNO SE SLAŽEM
1.	Slažeš li se da je tjelesno vježbanje/sport za tebe važno/važan?	1	2	3	4	5
2.	Jako sam motiviran/motivirana za bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	1	2	3	4	5
3.	Ne volim se baviti tjelesnim vježbanjem/sportom, ali vježbam/bavim se sportom zbog želje roditelja.	1	2	3	4	5
4.	Imam veliku potporu roditelja/skrbnika za tjelesne/sportske aktivnosti.	1	2	3	4	5
5.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zdravlja.	1	2	3	4	5
6.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog zabave.	1	2	3	4	5
7.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog druženja s prijateljima.	1	2	3	4	5
8.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog aktivnog provođenja slobodnog vremena.	1	2	3	4	5
9.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan jer se bolje osjećam nakon treninga	1	2	3	4	5
10.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za natjecanjem.	1	2	3	4	5
11.	Tjelesno vježbanje/sport mi je važno/važan zbog želje za dokazivanjem pred prijateljima.	1	2	3	4	5
12.	Način rada učitelja/ice trenera/ice me potiče na bavljenje tjelesnim vježbanjem/sportom.	1	2	3	4	5

Datum popunjavanja: _____

Prilog 2 – Suglasnost za sudjelovanje u istraživanju

Lorena Škuranec, studentica
Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Suglasnost za sudjelovanje u istraživanju

Poštovani !

Molim Vašu suglasnost za sudjelovanje Vašeg djeteta u znanstvenom istraživanju. Za potrebe znanstvenog istraživanja potrebno je ispuniti kratki anketni upitnik koji se odnosi na bavljenje kineziološkim aktivnostima. **Napominjem da je sudjelovanje u istraživanju potpuno dragovoljno, a rezultati se neće iskazivati pojedinačno već skupno i anonimno (bez navođenja imena i prezimena) te je tako zajamčena povjerljivost i anonimnost sudionika istraživanja, a dobiveni rezultati bit će korišteni samo u svrhu znanstvenih istraživanja za potrebe diplomskog rada.** Molim Vas da suglasnost o sudjelovanju Vašeg djeteta u ovom istraživanju potvrdite svojim potpisom. Ako iz bilo kojeg razloga ne želite da Vaše dijete sudjeluje u ovom istraživanju shvatit ću i poštovati Vašu odluku. Zahvaljujem se na Vašem strpljenju i pozornosti, s poštovanjem, Lorena Škuranec.

Ja _____, _____ **suglasan(sna)** sam da
(popuniti tiskanim slovima) (potpis)

moje dijete _____, sudjeluje u navedenom istraživanju.
(popuniti tiskanim slovima)

Izjava o izvornosti diplomskog rada

Izjavljujem da je moj diplomski rad izvorni rezultat mojeg rada te da se u izradi istoga nisam koristila drugim izvorima osim onih koji su u njemu navedeni.

(vlastoručni potpis studenta)